

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Štrasburgu 24. apríla 2024
(OR. en)**

**2022/0167(COD)
LEX 2328**

**PE-CONS 3/1/24
REV 1**

**JAI 82
COPEN 15
ENFOPOL 20
CODEC 117**

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
O VYMÁHANÍ MAJETKU A KONFIŠKÁCII**

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/...

z 24. apríla 2024

o vymáhaní majetku a konfiškácii

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 2, článok 83 ods. 1 a 2 a článok 87 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

¹ Ú. v. EÚ C 100, 16.3.2023, s. 105.

² Pozícia Európskeho parlamentu z 13. marca 2024 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 12. apríla 2024.

keďže:

- (1) V Hodnotení hrozieb závažnej a organizovanej trestnej činnosti na rok 2021, ktoré vypracoval Europol, sa poukázalo na rastúcu hrozbu, ktorú predstavuje organizovaná trestná činnosť a infiltrácia páchatel'ov trestnej činnosti. Vzhľadom na veľké výnosy, ktoré prináša organizovaná trestná činnosť a ktoré každoročne dosahujú výšku najmenej 139 miliárd EUR, ku ktorých praniu čoraz častejšie dochádza prostredníctvom paralelného nelegálneho finančného systému, predstavuje dostupnosť výnosov z trestnej činnosti významnú hrozbu pre integritu hospodárstva a spoločnosti, ktorá narušuje právny štát a základné práva. Podľa oznámenia Komisie zo 14. apríla 2021 s názvom „Stratégia EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti na roky 2021 – 2025“, cieľom uvedenej stratégie je riešiť výzvy organizovanej trestnej činnosti podporou cezhraničnej spolupráce a výmeny informácií, podporou účinného vyšetrovania zločineckých sietí, odstraňovaním výnosov z trestnej činnosti a zabezpečením toho, aby orgány presadzovania práva a justičné orgány boli pripravené na digitálny vek.
- (2) Hlavným motívom zločineckých organizácií, ktoré pôsobia cezhranične vrátane vysokorizikových zločineckých sietí je finančný zisk. Na riešenie vážnej hrozby, ktorú predstavuje organizovaná trestná činnosť, je dôležité, aby sa preto príslušným orgánom poskytla väčšia operačná kapacita a potrebné prostriedky na účinné vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, konfiškáciu a správu nástrojov trestnej činnosti a výnosov z trestnej činnosti alebo majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti.

- (3) Zločinecké organizácie zvyčajne reinvestujú časť svojich ziskov z trestnej činnosti do vytvorenia finančnej základne, ktorá im umožňuje pokračovať v takejto činnosti. Zločinecké organizácie sa okrem toho často uchylujú k násiliu, hrozbám, zastrašovaniu alebo ku korupcii s cieľom získať kontrolu nad spoločnosťami, získať koncesie, povolenia, verejné zákazky alebo granty, dosiahnuť nelegálne zisky alebo výhody alebo infiltrovať kľúčové infraštruktúry, ako sú logistické centrá. Takéto organizácie tak nepriaznivo ovplyvňujú slobodu hospodárskej súťaže alebo ovplyvňujú rozhodnutia orgánov verejnej moci, čo ohrozuje právny štát a demokraciu. Zločinecké organizácie sa stali celosvetovými hospodárskymi subjektmi s podnikateľskými cieľmi. Zbavenie zločincov nelegálnych ziskov je nevyhnutné na narušenie ich aktivít a zabránenie ich prenikaniu do legítimných ekonomík.
- (4) Hospodárska a finančná trestná činnosť, najmä organizovaná trestná činnosť, je často spáchaná prostredníctvom právnických osôb a trestné činy zahrnuté do rozsahu pôsobnosti tejto smernice môžu byť spáchané v záujme alebo v prospech takýchto právnických osôb. Príkazy na zaistenie a konfiškáciu sa preto môžu v súlade s vnútroštátnym právom vydávať aj voči právnickým osobám.

- (5) Účinný systém vymáhania majetku si vyžaduje rýchle vyhľadávanie a identifikáciu nástrojov a výnosov z trestnej činnosti a majetku, pri ktorom existuje podozrenie, že pochádza z trestnej činnosti. Takéto nástroje, výnosy alebo majetok by sa mali zaistiť, aby sa zabránilo ich strate, a následne by sa mal skonfiškovať po vydaní príkazu na konfiškáciu v rámci konania v trestných veciach. Účinný systém vymáhania majetku si ďalej vyžaduje účinnú správu zaisteného a skonfiškovaného majetku, aby sa zachovala hodnota takého majetku pre štát alebo na účely navrátenia obetiam.
- (6) Súčasný právny rámec Únie upravujúci vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, konfiškáciu a správu nástrojov, výnosov alebo majetku a úrady pre vyhľadávanie majetku pozostáva zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ³, rozhodnutia Rady 2007/845/SVV⁴ a rámcového rozhodnutia Rady 2005/212/SVV⁵. Komisia vyhodnotila smernicu 2014/42/EÚ a rozhodnutie 2007/845/SVV, pričom dospela k záveru, že súčasný rámec v plnej miere nedosiahol politický cieľ boja proti organizovanej trestnej činnosti prostredníctvom vymáhania jej ziskov.

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a výnosov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

⁴ Rozhodnutie Rady 2007/845/SVV zo 6. decembra 2007 o spolupráci medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku v členských štátoch pri vypátraní a identifikácii výnosov z trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou (Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 103).

⁵ Rámcové rozhodnutie Rady 2005/212/SVV z 24. februára 2005 o konfiškácii výnosov, nástrojov a majetku z trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 49).

- (7) Existujúci právny rámec by sa mal aktualizovať, aby sa uľahčilo a zabezpečilo účinné vynakladanie úsilia v oblasti vymáhania a konfiškácie majetku v celej Únii. V tejto smernici by sa preto mali stanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa vyhľadávania a identifikácie, zaistenia, konfiškácie a správy majetku v rámci konania v trestných veciach. V tomto kontexte je „konanie v trestných veciach“ autonómnym pojmom práva Únie, ktorý vykladá Súdny dvor Európskej únie bez ohľadu na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Touto smernicou nie sú dotknuté konania, ktoré môžu členské štáty použiť na zaistenie a konfiškáciu majetku. Je potrebné posilniť schopnosť príslušných orgánov pripraviť páchateľov trestnej činnosti o výnosy z trestnej činnosti. Na tento účel by sa mali stanoviť pravidlá na posilnenie možností vyhľadávania a identifikácie majetku, ako aj jeho zaistenia, na zlepšenie správy zaisteného a skonfiškovaného majetku dovtedy, kým sa s ním nenaloží na základe konečného príkazu na konfiškáciu, na posilnenie nástrojov na konfiškáciu nástrojov a výnosov z trestnej činnosti zločineckých organizácií, ako aj ich majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti a na zlepšenie celkovej efektívnosti systému vymáhania majetku.

- (8) Táto smernica by mala uľahčiť cezhraničnú spoluprácu tým, že sa príslušným orgánom poskytnú potrebné právomoci a zdroje, aby mohli rýchlo a účinne reagovať na žiadosti orgánov v iných členských štátoch. Ustanovenia, ktorými sa stanovujú pravidlá upravujúce včasné vyhľadávanie a identifikáciu majetku, súrne opatrenia na zaistenie majetku alebo efektívnu správu prispievajú k zlepšeniu možností cezhraničného vymáhania majetku. Vzhľadom na globálny charakter organizovanej trestnej činnosti a jej schopnosť rýchlo prevádzať majetok pochádzajúci z trestnej činnosti cez hranice by sa mala posilniť aj spolupráca s tretími krajinami v rámci medzinárodného právneho rámca.

- (9) Vzhľadom na to, že zločinecké organizácie sa zapájajú do širokej škály nelegálnych činností na rôznych trhoch a ich spolupráca sa týka rôznych druhov trestnej činnosti, je systémová a orientovaná na zisk, si účinný boj proti organizovanej trestnej činnosti vyžaduje, aby boli k dispozícii opatrenia na zaistenie a konfiškáciu s cieľom zahrnúť zisky zo všetkých trestných činov, pri ktorých pôsobia organizované zločinecké skupiny. Medzi takéto trestné činy patria oblasti trestnej činnosti uvedené v článku 83 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). Okrem trestných činov uvedených v článku 83 ods. 1 ZFEÚ by sa rozsah pôsobnosti smernice mal vzťahovať aj na všetky trestné činy, ktoré sú harmonizované na úrovni Únie, vrátane podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie, vzhľadom na čoraz väčšie zapojenie organizovaných zločineckých skupín do takejto oblasti trestnej činnosti. Rozsah pôsobnosti tejto smernice by mal ďalej zahŕňať trestné činy proti životnému prostrediu, ktoré sú jednou z hlavných náplní činnosti zločineckých skupín a ktoré sú často spojené s praním špinavých peňazí alebo sa týkajú odpadu a zvyškov vyprodukovaných v súvislosti s výrobou drog a obchodovaním s nimi. Napomáhanie neoprávnenému vstupu a pobytu sú jednou z hlavných náplní činnosti organizovaných zločineckých skupín, pričom je zvyčajne spojené s obchodovaním s ľuďmi. Trestný čin napomáhania neoprávnenému vstupu a pobytu by sa mal chápať v zmysle smernice Rady 2002/90/ES⁶ a rámcového rozhodnutia Rady 2002/946/SVV⁷. V rámcovom rozhodnutí 2002/946/SVV sa stanovuje možnosť doplniť trestné sankcie konfiškáciou dopravných prostriedkov použitých na spáchanie trestného činu, pričom sa jasne stanovuje, že jeho ustanovenia sa uplatňujú bez toho, aby bola dotknutá ochrana poskytovaná utečencom a žiadateľom o azyl s cieľom poskytnúť humanitárnu pomoc v súlade s medzinárodným právom.

⁶ Smernica Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávnenému vstupu, tranzitu a pobytu (Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 17).

⁷ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/946/SVV z 28. novembra 2002 o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávneného vstupu, tranzitu a pobytu (Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 1).

- (10) Okrem trestného činu účasti v zločineckej organizácii v zmysle článku 2 rámcového rozhodnutia Rady 2008/841/SVV⁸ by sa do rozsahu pôsobnosti tejto smernice mali zahrnúť aj iné trestné činy uvedené v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/841/SVV a vymedzené vo vnútroštátnom práve, a to v rozsahu, v akom sú spáchané v rámci zločineckej organizácie v zmysle vymedzenia v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2008/841/SVV a ako sú vymedzené vo vnútroštátnom práve, s cieľom zachytiť nelegálny zisk pochádzajúci z trestnej činnosti, ktorú zvyčajne vykonávajú zločinecké organizácie. Členské štáty sa vyzývajú, aby zabezpečili, že do rozsahu pôsobnosti tejto smernice boli zahrnuté trestné činy falšovania, pozmeňovania a pirátstva výrobkov vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva alebo ich distribúcie, nedovoleného obchodovania s kultúrnymi objektmi, falšovania a pozmeňovania verejných listín a obchodovanie s nimi, vraždy alebo ťažkého ublíženia na zdraví, nedovoleného obchodovania s ľudskými orgánmi a tkanivami, únosu, obmedzovania osobnej slobody alebo brania rukojemníkov, organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže, vymáhania peňazí alebo inej výhody a vydierania, obchodovania s odcudzenými vozidlami, daňové trestné činy súvisiace s priamymi daňami a nepriamymi daňami, trestné činy podpaľačstva, podvodu a podvodného konania, nedovoleného obchodovania s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi a trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu. Touto smernicou sa však neukladá členskému štátu povinnosť zaviesť alebo zachovať akýkoľvek trestný čin.

⁸ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (11) S cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie reštriktívnych opatrení Únie je potrebné rozšíriť rozsah pôsobnosti tejto smernice na trestné činy, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/....⁹+
- (12) S cieľom zachytiť majetok, ktorý by sa mohol premeniť a previesť s cieľom utajiť jeho pôvod, a s cieľom zabezpečiť harmonizáciu a jasnosť vymedzenia pojmov v celej Únii by sa majetok, ktorý môže byť predmetom zaistenia a konfiškácie, mal vymedziť široko. Toto vymedzenie by malo zahŕňať právne dokumenty alebo listiny v akejkolvek forme vrátane elektronickej a digitálnej formy, preukazujúce vlastnícke právo alebo iné právo k majetku, ktorý je predmetom zaistenia a konfiškácie, vrátane napríklad finančných nástrojov, trustov alebo dokumentov, ktoré môžu viesť k uplatneniu si veriteľských nárokov a ktoré sa bežne nachádzajú v držbe osoby dotknutej príslušnými postupmi. Touto smernicou nie sú dotknuté existujúce vnútroštátne konania na účely uchovania právnych dokumentov alebo listín, ktoré preukazujú vlastnícke právo alebo iné právo k majetku, vedené príslušnými vnútroštátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej moci v súlade s vnútroštátnym právom. Vymedzenie majetku by sa malo vzťahovať na všetky formy majetku vrátane kryptoaktív.

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/... z ... o vymedzení trestných činov a sankcií za porušenie reštriktívnych opatrení Únie a zmene smernice (EÚ) 2018/1673 (Ú. v. EÚ L, ..., ELI ...).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo smernice uvedenej v dokumente PE-CONS 95/23 (2022/0398(COD)) a do poznámky pod čiarou číslo, dátum, názov a odkaz na uverejnenie uvedenej smernice v úradnom vestníku.

- (13) S cieľom zachytiť majetok, ktorý by sa mohol premeniť a previesť s cieľom utajiť jeho pôvod, a s cieľom zabezpečiť harmonizáciu a zrozumiteľnosť vymedzenia pojmov v celej Únii by sa malo stanoviť široké vymedzenie pojmu výnosy z trestnej činnosti, ktoré by zahŕňalo priame výnosy z trestnej činnosti a všetky nepriame výhody vrátane následných opätovných investícií alebo premeny priamych výnosov v súlade s vymedzením pojmov v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1805¹⁰. Výnosy by preto mali zahŕňať akýkoľvek majetok vrátane majetku, ktorý bol úplne alebo čiastočne premenený na iný majetok a majetku, ktorý bol zmiešaný s majetkom získaným z legitímnych zdrojov, a to až do určenej hodnoty zmiešaných výnosov. Takisto by mali zahŕňať príjem alebo iné výhody plynúce z výnosov z trestnej činnosti alebo z majetku, na ktorý boli takéto výnosy premenené alebo s ktorým boli takéto výnosy zmiešané.

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1805 zo 14. novembra 2018 o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 303, 28.11.2018, s. 1).

- (14) Vyhľadávanie a identifikácia majetku v počiatočnom štádiu vyšetovania trestného činu majú zásadný význam pre zabezpečenie rýchlej identifikácie nástrojov, výnosov alebo majetku, ktorý by mohol byť následne skonfiškovaný, vrátane majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou nachádzajúceho sa v iných jurisdikciách, a uľahčujú tak cezhraničnú spoluprácu. S cieľom zabezpečiť, aby sa finančné vyšetovanie dostatočne uprednostňovalo vo všetkých členských štátoch s cieľom riešiť trestný čin cezhraničnej povahy, je potrebné vyžadovať, aby príslušné orgány začali vyhľadávanie majetku od okamihu, keď existuje podozrenie z trestnej činnosti, ktorá môže viesť k značnému majetkovému prospechu. Pri určovaní toho, či majetkový prospech bude značný, členské štáty by mali mať možnosť stanoviť minimálne prahové hodnoty pre hodnotu očakávaných výnosov alebo umožniť príslušným orgánom individuálne posúdenie. S cieľom umožniť dostatočnú flexibilitu pri začatí finančného vyšetovania by mali mať členské štáty možnosť obmedziť vyšetovanie na trestné činy, ktoré mohli byť spáchané v rámci zločineckej organizácie. Na účely zabezpečenia účinného finančného vyšetovania by členské štáty mali poskytnúť potrebné finančné, technické a ľudské zdroje.

- (15) Na zabezpečenie účinného uplatňovania reštriktívnych opatrení zaviedla Únia spoločné minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia skutku porušujúceho reštriktívne opatrenia Únie. S cieľom uľahčiť odhaľovanie trestných činov súvisiacich s porušením reštriktívnych opatrení Únie je dôležité splnomocniť úrady pre vyhľadávanie majetku na vyhľadávanie a identifikáciu majetku osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú tieto opatrenia, a to na žiadosť príslušných vnútroštátnych orgánov na základe skutočností a opodstatnených dôvodov domnievať sa, že takéto trestné činy boli spáchané. Týmto právomocami by nemali byť dotknuté procesné požiadavky a záruky stanovené vo vnútroštátnom práve vrátane pravidiel o začatí trestného konania alebo v prípade potreby požiadavky získania súhlasu súdu.
- (16) Vzhľadom na to, že účinné vyhľadávanie a identifikácia majetku si môže vyžadovať prijatie opatrení týkajúcich sa vyhľadávania a identifikácie, ktoré by si vyžadovali zásah iných orgánov, je dôležité, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli požiadať príslušné orgány o spoluprácu. Podmienky týkajúce sa takýchto žiadostí sa majú spravovať vnútroštátnym právom. Členské štáty môžu do svojich úradov pre vyhľadávanie majetku zahrnúť zástupcov orgánov presadzovania práva aj súdnictva alebo môžu zriadiť úrady pre vyhľadávanie majetku v rámci orgánov presadzovania práva aj justičných orgánov.

- (17) Vzhľadom na nadnárodnú povahu finančných prostriedkov, ktoré používajú organizované zločinecké skupiny, by sa medzi členskými štátmi mali rýchlo vymieňať informácie, ktoré môžu viesť k identifikácii nástrojov a výnosov z trestnej činnosti a iného majetku, ktorý vlastní alebo kontrolujú páchatelia trestnej činnosti. Na tento účel je potrebné splnomocniť úrady pre vyhľadávanie majetku, aby vyhľadali a identifikovali majetok, ktorý by mohol byť následne skonfiškovaný, zabezpečiť, aby tieto úrady mali prístup k potrebným informáciám za jasných podmienok, a napokon stanoviť pravidlá pre rýchlu vzájomnú výmenu informácií, a to spontánne alebo na požiadanie. V naliehavých prípadoch, keď existuje riziko zmiznutia majetku, by sa na žiadosti o informácie malo reagovať čo najskôr, najneskôr však do ôsmich hodín. Požiadavka, aby úrady pre vyhľadávanie majetku vyhľadali a identifikovali nástroje, výnosy alebo majetok, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom príkazu na zaistenie alebo na konfiškáciu vydaného iným členským štátom, má za cieľ uľahčiť prípravu alebo vykonanie príkazov na zaistenie z iných členských štátov, ale neznamená povinnosť uznať takéto príkazy podľa nariadenia (EÚ) 2018/1805.

- (18) S cieľom vykonávať účinné vyšetrovania na účely vyhľadávania majetku a rýchlo reagovať na cezhraničné žiadosti by úrady pre vyhľadávanie majetku mali mať prístup k informáciám, ktoré sú potrebné na zistenie existencie majetku, ktorý je alebo sa môže stať predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu, jeho vlastníctva alebo kontroly nad ním. Úrady pre vyhľadávanie majetku by preto okrem prístupu, ktorý by mali mať k informáciám o bankových účtoch podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153¹¹ a k informáciám o vlastníckych právach podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849¹², mali mať okamžitý a priamy prístup k relevantným údajom, ako sú informácie o nehnuteľnostiach, vnútroštátne registre občanov a obyvateľov, obchodné databázy a databázy vozidiel. Prístup a vyhľadávanie by sa mali považovať za okamžité a priame aj vtedy, keď vnútroštátne orgány prevádzkujúce register zasielajú informácie príslušným orgánom rýchlo prostredníctvom automatizovaného mechanizmu, za predpokladu, že do požadovaných údajov alebo informácií, ktoré sa majú poskytnúť, žiadna sprostredkovateľská inštitúcia nesmie zasahovať. Členské štáty by okrem toho mali zabezpečiť, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mali rýchly prístup, či už okamžite a priamo alebo na požiadanie, k ďalším informáciám, ktoré môžu byť užitočné na identifikáciu príslušného majetku, ako sú informácie o hypotékach a úveroch, colné údaje alebo informácie o elektronických prevodoch a zostatkoch na účtoch, ako aj fiškálne údaje, údaje o sociálnom zabezpečení a informácie o presadzovaní práva.

¹¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153 z 20. júna 2019, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 122).

¹² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

Pokiaľ ide o fiškálne údaje, vnútroštátne údaje o sociálnom zabezpečení a informácie o presadzovaní práva, členské štáty by mali mať možnosť sa rozhodnúť poskytnúť úradom pre vyhľadávanie majetku prístup k takýmto informáciám na základe odôvodnených žiadostí a umožniť orgánom, ktoré majú takéto informácie k dispozícii, aby za určitých podmienok zamietli prístup k takýmto informáciám s cieľom zabezpečiť integritu vyšetrovaní, dôvernoscť informácií poskytnutých iným členským štátom alebo treťou krajinou, ako aj primeranosť žiadostí o informácie vo vzťahu k oprávneným záujmom fyzickej alebo právnickej osoby. Prístup k informáciám by mal podliehať osobitným zárukám, ktoré zabráňujú zneužitiu prístupových práv. Takéto záruky dopĺňajú požiadavky na uchovávanie logov o činnostiach týkajúcich sa prístupu a vyhľadávania podľa článku 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680¹³. Udelenie prístupu k týmto informáciám nebráni členským štátom, aby prístup podmienili procesnými zárukami stanovenými vo vnútroštátnom práve, pričom sa náležite zohľadní potreba, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli rýchlo odpovedať na cezhraničné žiadosti. Vykonávanie procesných záruk by nemalo mať vplyv na schopnosť úradov pre vyhľadávanie majetku reagovať na žiadosti z iných členských štátov, najmä v prípade naliehavých žiadostí.

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (19) S cieľom zaistiť bezpečnosť informácií, ktoré si vymieňajú úrady pre vyhľadávanie majetku, by všetky úrady pre vyhľadávanie majetku mali mať priamy prístup k sieťovej aplikácii na zabezpečenú výmenu informácií (SIENA), ktorú spravuje Europol v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794¹⁴. Systém SIENA alebo v prípade potreby výnimočne iné bezpečné kanály by sa mali používať pre všetku komunikáciu medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku podľa tejto smernice. Vo výnimočných prípadoch môže byť potrebné použiť iný bezpečný kanál, napríklad ak si naliehavosť žiadosti o informácie vyžaduje dočasné použitie iného komunikačného kanála alebo ak si výmena informácií vyžaduje zapojenie tretích krajín alebo medzinárodných organizácií, alebo ak existujú objektívne dôvody domnievať sa, že sa takéto zapojenie bude vyžadovať v neskoršej fáze. Odkaz na systém SIENA by sa mal vykladať tak, že sa vzťahuje aj na jeho nástupcu, ak sa systém SIENA nahradí.

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Ú. v. EÚ L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (20) Vzhľadom na rýchlosť, akou páchatelia trestnej činnosti prevádzajú majetok pochádzajúci z trestnej činnosti medzi jurisdikciami, členské štáty by mali zabezpečiť, aby si úrady pre vyhľadávanie majetku urýchlene vymieňali informácie potrebné na plnenie svojich úloh. Vo výnimočných prípadoch môže byť objektívne odôvodnené, aby úrady pre vyhľadávanie majetku odmietli poskytnúť informácie inému žiadajúcemu úradu pre vyhľadávanie majetku, pokiaľ by to poškodilo záujmy národnej bezpečnosti členského štátu, v ktorom sa nachádza úrad pre vyhľadávanie majetku, ohrozilo prebiehajúce vyšetrovania alebo operácie kriminálneho spravodajstva, predstavovalo bezprostredné ohrozenie života alebo fyzickej integrity osoby, alebo ak by to bolo zjavne neprimerané alebo irelevantné vzhľadom na účely, na ktoré boli informácie vyžiadané. Pri posudzovaní súladu so zásadami nevyhnutnosti a proporcionality by úrady pre vyhľadávanie majetku mali uplatňovať náležitú starostlivosť, a to aj pokiaľ ide o dodržiavanie základných práv.
- (21) Zaistenie a konfiškácia podľa tejto smernice sú samostatnými inštitútmi, ktoré by nemali členským štátom brániť vo vykonávaní tejto smernice prostredníctvom nástrojov, ktoré by sa v súlade s vnútroštátnym právom považovali za sankcie alebo iné druhy opatrení.

- (22) Konfiškácia vedie ku konečnému odňatiu majetku. Zachovanie majetku však môže byť predpokladom konfiškácie a často je nevyhnutné pre účinný výkon príkazu na konfiškáciu. Zachovanie majetku sa dosiahne zaistením. S cieľom zabrániť zmiznutiu majetku by príslušné orgány členských štátov, medzi ktoré môžu patriť úrady pre vyhľadávanie majetku, mali byť oprávnené prijať okamžité opatrenie, ktoré môžu byť vo forme príkazu, na zabezpečenie tohto majetku až do vydania príkazu na zaistenie. Vzhľadom na výnimočnú povahu takéhoto opatrenia by členské štáty mali obmedziť jeho dočasnú platnosť.
- (23) Ak príslušné orgány nemôžu prijímať okamžité opatrenia, členské štáty by mali úradom pre vyhľadávanie majetku umožniť prijímať takéto opatrenia. Takéto opatrenie môže byť potrebné najmä vtedy, ak úrad pre vyhľadávanie majetku na základe žiadosti úradu pre vyhľadávanie majetku v inom členskom štáte vyhľadal a identifikoval majetok, ktorý sa môže veľmi rýchlo stratiť, ako sú kryptoaktíva, a ak príslušné orgány v dožiadaných členských štátoch nie sú schopné prijať okamžité opatrenia, pokiaľ v ich členskom štáte, v ktorom sa nachádza úrad pre vyhľadávanie majetku, neprebíha vyšetrovanie trestného činu. Úrady pre vyhľadávanie majetku by mali mať možnosť zabezpečiť majetok až do vydania európskeho príkazu na zaistenie podľa nariadenia (EÚ) 2018/1805.

- (24) Vzhľadom na zásah do vlastníckeho práva spôsobený príkazmi na zaistenie by sa takéto predbežné opatrenia nemali ponechať v platnosti dlhšie, ako je potrebné na zachovanie dostupnosti majetku na účely prípadnej následnej konfiškácie. Ponechanie takýchto predbežných opatrení v platnosti si môže vyžadovať preskúmanie vnútroštátnym súdom s cieľom zabezpečiť, že stále trvá účel, ktorým je zabrániť zmiznutiu majetku.
- (25) Opatreniami na zaistenie by nemala byť dotknutá možnosť, aby sa konkrétny majetok považoval v konaní za dôkaz za predpokladu, že napokon bude k dispozícii na účinné vykonanie príkazu na konfiškáciu. Majetok možno zaistiť v rámci trestného konania aj v záujme jeho prípadného následného navrátenia alebo s cieľom zabezpečiť náhradu škody spôsobenej trestným činom.
- (26) Okrem opatrení na konfiškáciu, ktoré umožňujú orgánom pripraviť páchatel'ov trestnej činnosti o nástroje alebo výnosy na základe konečného odsudzujúceho rozsudku, je potrebné umožniť konfiškáciu majetku v hodnote zodpovedajúcej takýmto nástrojom alebo výnosom s cieľom zachytiť majetok rovnakej hodnoty ako nástroje a výnosy z trestnej činnosti vždy, keď nie je možné skonfiškovať takéto nástroje a výnosy. Členské štáty môžu vymedziť konfiškáciu majetku v zodpovedajúcej hodnote ako subsidiárne alebo alternatívne opatrenie ku konfiškácii nástrojov a výnosov podľa toho, čo je vhodnejšie podľa vnútroštátneho práva.

- (27) Pri vykonávaní tejto smernice v súvislosti s konfiškáciou majetku v hodnote zodpovedajúcej nástrojom by sa príslušné ustanovenia mali uplatňovať v prípadoch, keď je takéto opatrenie vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu primerané, pričom sa zohľadní najmä hodnota dotknutých nástrojov. Členské štáty tiež môžu zohľadniť, či a v akom rozsahu je odsúdená osoba zodpovedná za to, že nie je možné nástroje skonfiškovať.

- (28) Prípady, keď podozrivá alebo obvinená osoba prevádza majetok alebo výnosy na informovanú tretiu osobu s cieľom vyhnúť sa konfiškácii, sú bežné a rozšírené. Nadobudnutím treťou osobou sa myslia napríklad situácie, keď tretia osoba nadobudla majetok priamo alebo nepriamo, napríklad prostredníctvom sprostredkovateľa, od podozrivej alebo obvinenej osoby vrátane situácií, keď sa trestný čin spáchal v ich mene alebo v ich prospech a keď obvinená osoba nemá majetok, ktorý by sa mohol skonfiškovať. Takáto konfiškácia by mala byť možná aspoň v prípadoch, keď sa zistilo, že príslušná tretia osoba vedela alebo mala vedieť, že účelom prevodu alebo nadobudnutia bolo vyhnúť sa konfiškácii. Či tretia osoba vedela alebo to mala vedieť, malo by sa na základe konkrétnych skutočností a okolností vrátane toho, že prevod sa uskutočnil bezodplatne alebo za protihodnotu, ktorá bola výrazne neprimeraná trhovej hodnote posúdiť, či bol majetok prevedený na blízke osoby alebo zostal pod účinnou kontrolou podozrivej alebo obvinenej osoby. Prevedenie na osoby blízke podozrivej alebo obvinenej osobe by mohlo zahŕňať prevedenie na rodinných príslušníkov alebo fyzické osoby, ktoré majú právne zoskupenia alebo akékoľvek iné úzke obchodné vzťahy s podozrivou alebo obvinenou osobou; alebo prevedenie na právnické osoby, v ktorých je podozrivá alebo obvinená osoba alebo jej rodinný príslušník členom správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu. Pravidlá týkajúce sa konfiškácie majetku tretích osôb by sa mali vzťahovať na fyzické aj právnické osoby, a to bez toho, aby bolo dotknuté právo tretích osôb na vypočutie vrátane práva domáhať sa vlastníctva dotknutého majetku. Práva tretích osôb konajúcich v dobrej viere by sa v každom prípade mali chrániť v súlade s vnútroštátnym právom.

- (29) Zločinecké organizácie sa podieľajú na širokom spektre trestnej činnosti. V záujme účinného boja proti organizovanej trestnej činnosti môžu nastať situácie, kedy je vhodné, aby po odsúdení za trestný čin, ktorý môže viesť k majetkovému prospechu, nasledovala konfiškácia nielen majetku spojeného s konkrétnym trestným činom, vrátane výnosov z trestnej činnosti alebo nástrojov na jej páchanie, ale aj ďalšieho majetku, ktorý súd určí za majetok pochádzajúci z trestnej činnosti. Takáto rozšírená konfiškácia by mala byť možná v prípadoch, keď je súd presvedčený, že dotknutý majetok pochádza z trestnej činnosti, pričom odsúdenie za takýto skutok sa nevyžaduje. Príslušnou trestnou činnosťou by mohol byť akýkoľvek druh trestného činu. Jednotlivé trestné činy nemusia byť preukázané, ale súd musí byť presvedčený, že predmetný majetok pochádza z takejto činnosti. V tejto súvislosti musí súd zvážiť konkrétne okolnosti prípadu vrátane skutočností a dostupných dôkazov, na základe ktorých možno vydať rozhodnutie o rozšírenej konfiškácii. Skutočnosť, že majetok osoby je neprimeraný k zákonnému príjmu tejto osoby, by mohla spolu s ostatnými skutočnosťami viesť k záveru súdu, že majetok pochádza z trestnej činnosti. Členské štáty by tiež mohli stanoviť požiadavku týkajúcu sa určitého obdobia, počas ktorého by sa majetok mohol považovať za majetok pochádzajúci z trestnej činnosti.

- (30) Konfiškácia by mala byť možná vtedy, ak vynesenie konečného odsudzujúceho rozsudku nie je možné z dôvodu choroby, úteku alebo smrti podozrivej alebo obvinenej osoby. Konfiškácia by mala byť možná aj v prípade, že premlčacie lehoty stanovené vo vnútroštátnom práve pre príslušné trestné činy sú kratšie ako 15 rokov a uplynuli *po* začatí trestného konania. V takýchto prípadoch by sa konfiškácia mala povoliť len vtedy, ak by trestné konanie mohlo viesť ku konečnému odsúdeniu za trestný čin, pokiaľ by takéto okolnosti neexistovali aspoň v prípade trestných činov, ktoré by mohli priamo alebo nepriamo viesť k značnému majetkovému prospechu, a ak je súd presvedčený, že nástroje, výnosy alebo majetok, ktoré sa majú skonfiškovať, pochádzajú zo spáchania daného trestného činu alebo sú s ním priamo či nepriamo spojené. V prípadoch choroby a úteku by existencia konania v neprítomnosti v členských štátoch mala byť dostatočná na splnenie povinnosti umožniť takúto konfiškáciu. Je dôležité pripomenúť, že medzinárodné orgány poukázali na možnosť konfiškácie v prípade absencie odsúdenia na riešenie prekážok brániacich konfiškácii nelegálnych ziskov z dôvodu imunity a amnestie.
- (31) Na účely tejto smernice by sa choroba mala chápať ako nespôsobilosť podozrivej alebo obvinenej osoby zúčastňovať sa počas dlhšieho obdobia na trestnom konaní, v dôsledku čoho existuje riziko, že lehoty stanovené vo vnútroštátnom práve pre trestnú zodpovednosť uplynú a v uvedenom konaní nebude možné pokračovať.

- (32) V situáciách, keď sa opatrenia na konfiškáciu podľa článkov 12 až 15 neuplatňujú z právnych alebo vecných dôvodov stanovených vo vnútroštátnom práve, by malo byť stále možné skonfiškovať majetok, ktorý bol identifikovaný, alebo ak sa vo vnútroštátnom právnom systéme vyžaduje zaistenie, zaistený v súvislosti s vyšetrovaním týkajúcim sa trestného činu na základe skutočností nasvedčujúcich tomu, že daný majetok by mohol pochádzať z trestnej činnosti. Takýto majetok by sa mal skonfiškovať, ak je súd presvedčený, že majetok pochádza z trestnej činnosti páchanej v rámci zločineckej organizácie, a ak táto činnosť môže priamo alebo nepriamo viesť k značnému majetkovému prospechu. Pri rozhodovaní o tom, či by skutok mohol viesť k vzniku značného majetkového prospechu, môžu členské štáty zohľadniť všetky relevantné okolnosti vrátane *modu operandi*, napríklad ak je základným znakom skutkovej podstaty trestného činu jeho spáchanie v súvislosti s organizovanou trestnou činnosťou alebo s úmyslom zabezpečiť pravidelný príjem z trestnej činnosti. Členské štáty by mali umožniť konfiškáciu takéhoto nevysvetliteľného bohatstva, ak sa vyšetrovanie, v rámci ktorého bol majetok identifikovaný, týka trestného činu patriaceho do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky. Táto podmienka zabezpečuje, že možnosť konfiškácie nevysvetliteľného bohatstva vzniká pri vyšetrovaní trestných činov, ktoré spĺňajú určitú hranicu závažnosti.

- (33) Pri uplatňovaní vnútroštátnych predpisov, ktorými sa vykonáva táto smernica, príslušné vnútroštátne orgány si môžu vybrať nenariadiť alebo nevykonať konfiškáciu nevysvetliteľného bohatstva, ak by v konkrétnom prípade bolo uplatňovanie pravidiel stanovených v tejto smernici zjavne neodôvodnené alebo neprimerané. Členské štáty tiež môžu stanoviť požiadavku týkajúcu sa určitého obdobia, počas ktorého by sa majetok mohol považovať za majetok pochádzajúci z takejto trestnej činnosti. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa rešpektovali primerané procesné práva dotknutej osoby. Práva tretích osôb konajúcich v dobrej viere by sa mali chrániť v súlade s vnútroštátnym právom.

- (34) Hoci by podmienkou konfiškácie nevysvetliteľného bohatstva nemalo byť to, že jednotlivé trestné činy boli preukázané, vnútroštátny súd musí mať dostatok skutočností a okolností, aby mohol nadobudnúť presvedčenie, že predmetný majetok pochádza z páchania trestných činov. Príslušná trestná činnosť by mohla byť akýkoľvek druh trestného činu spáchaného v rámci zločineckej organizácie, ktorý by mohol viesť k značnému majetkovému prospechu, a mať tak závažnú povahu. Pri určovaní, či by sa majetok mal skonfiškovať, by vnútroštátne súdy mali zohľadniť všetky relevantné okolnosti prípadu vrátane dostupných dôkazov a konkrétnych skutočností, ako je napríklad to, že hodnota majetku je podstatne neprimeraná zákonnému príjmu danej osoby. Ďalšou relevantnou okolnosťou môže byť neexistencia vierohodného legálneho zdroja majetku, keďže pôvod legálne nadobudnutého majetku možno za normálnych okolností vysvetliť. Dôležité by mohlo byť aj prepojenie osoby s činnosťami zločineckej organizácie, ako aj ďalšie okolnosti, ako napríklad situácia, v ktorej bol majetok nájdený, alebo skutočnosti nasvedčujúce účasti na trestnej činnosti. Posúdenie by sa malo vykonávať na individuálnom základe v závislosti od okolností prípadu. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, že povolia konfiškáciu nevysvetliteľného bohatstva, ak sa trestné konanie zastaví alebo sa má takáto konfiškácia nariadiť oddelene od trestného konania týkajúceho sa trestného činu.
- (35) Táto smernica nebráni členským štátom prijať opatrenia umožňujúce konfiškáciu nevysvetliteľného bohatstva v prípade iných trestných činov alebo okolností. Predmet úpravy tejto smernice sa obmedzuje na konania v trestných veciach a preto sa táto smernica nevzťahuje na opatrenia na konfiškáciu v konaniach v občianskych veciach, ktoré členské štáty mohli zaviesť.

- (36) Vyhľadávanie a identifikácia majetku, ktorý sa má zaistiť a skonfiškovať, by mali byť možné aj po vynesení konečného odsudzujúceho rozsudku za trestný čin alebo po konaní o uplatnení konfiškácie bez predchádzajúceho odsúdenia. Toto nebráni členským štátom, aby stanovili primerané lehoty po vynesení konečného odsudzujúceho rozsudku alebo konečného rozhodnutia v konaní o uplatnení konfiškácie bez predchádzajúceho odsúdenia po uplynutí ktorých by už vyhľadávanie a identifikácia neboli možné.
- (37) Vzhľadom na to, že trestná činnosť môže spôsobiť obetiam veľkú ujmu, je nevyhnutné chrániť ich práva vrátane práva na odškodnenie a navrátenie. Členské štáty by preto mali prijať vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa nároky obetí na navrátenie a odškodnenie voči osobe, voči ktorej bolo prijaté opatrenie na konfiškáciu v dôsledku spáchania trestného činu, zohľadnili v konaní týkajúcom sa vyhľadávania, zaistenia a konfiškácie majetku, a to aj v cezhraničných prípadoch. Okrem toho je s cieľom uľahčiť odškodnenie a navrátenie majetku obetiam potrebné uľahčiť vyhľadávanie majetku, ktorý sa môže stať predmetom takýchto nárokov, ako aj výmenu informácií medzi orgánmi príslušnými na vyhľadávanie majetku a orgánmi príslušnými rozhodovať o nárokoch obetí alebo takéto rozhodnutia vykonávať.

- (38) Opätovné využívanie skonfiškovaného majetku na sociálne účely vysielala vo všeobecnosti spoločnosti viditeľný signál o význame hodnôt, ako je spravodlivosť a zákonnosť, opätovne potvrdzuje prevahu právneho štátu v komunitách, ktoré sú bezprostrednejšie postihnuté organizovanou trestnou činnosťou, a buduje odolnosť týchto komunít proti prenikaniu trestnej činnosti do sociálnej a hospodárskej štruktúry, ako sa zistilo v tých členských štátoch, ktoré už takéto opatrenia na opätovné využívanie na sociálne účely prijali. Členské štáty sa preto vyzývajú, aby prijali potrebné opatrenia s cieľom umožniť, aby sa skonfiškovaný majetok použil vo verejnom záujme alebo na sociálne účely, aby sa mohol zachovať ako majetok štátu na účely spravodlivosti, presadzovania práva, verejnej služby, na sociálne alebo hospodárske účely alebo aby sa takýto skonfiškovaný majetok mohol previesť na orgány obce alebo regiónu, v ktorom sa nachádza, aby ho tieto orgány mohli použiť na takéto účely, a to aj na účely pridelenia organizáciám vykonávajúcim prácu v sociálnom záujme. Použitím skonfiškovaného majetku na takéto účely nie je dotknutá rozpočtová autonómia členských štátov.
- (39) Členské štáty by mali mať takisto možnosť využiť skonfiškovaný majetok na to, aby prispeli k mechanizmom na podporu tretích krajín postihnutých situáciami, v reakcii na ktoré boli prijaté reštriktívne opatrenia Únie, pokiaľ spáchaný trestný čin priamo alebo nepriamo súvisí s danou situáciou. Komisia by mala uľahčiť spoluprácu medzi členskými štátmi a s tretími krajinami a mohla by poskytnúť usmernenia o najúčinnnejších postupoch a finančných mechanizmoch, ktoré sú k dispozícii na podporu takýchto tretích krajín s cieľom podporiť využívanie skonfiškovaných nástrojov, výnosov alebo majetku na tento účel.

- (40) Členské štáty sa nabádajú, aby prijali vhodné opatrenia s cieľom zabrániť tomu, aby bol majetok počas toho, keď sa s ním nakladá na základe príkazu na konfiškáciu, priamo alebo nepriamo nadobudnutý osobami odsúdenými v trestnom konaní, v ktorom bol zaistený. Takéto opatrenia sa môžu obmedzovať na majetok presahujúci určitú hodnotu a môžu zahŕňať vylúčenie určitých typov subjektov z účasti na predaji majetku, požiadavky dokumentácie od kupujúceho alebo posúdenie akýchkoľvek väzieb kupujúceho s odsúdenou osobou. Členské štáty môžu uplatňovať takéto opatrenia aj na predaj zaisteného majetku.
- (41) S cieľom zabezpečiť, aby si majetok, ktorý je alebo sa môže stať predmetom na zaistenie alebo konfiškáciu, zachoval svoju hospodársku hodnotu, by členské štáty mali zaviesť účinné opatrenia v oblasti správy majetku. Tieto opatrenia zahŕňajú efektívnu správu subjektov, ako sú podniky, ktoré by sa mali zachovať ako podniky s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, pričom sa prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby podozrivá alebo obvinená osoba nemala priamy ani nepriamy prospech z prebiehajúcich operácií takéhoto subjektu, prípadne opatrenia dohľadu týkajúce sa kontroly nad takýmto subjektom.

- (42) Ak je to odôvodnené povahou majetku vrátane jeho hodnoty alebo potreby osobitných podmienok správy, posúdenie toho, ako minimalizovať náklady na správu a zachovať hodnotu majetku, by sa malo vykonať v rámci prípravy príkazu na zaistenie alebo najneskôr bez zbytočného odkladu po jeho vykonaní. Cieľom posúdenia je poskytnúť príslušným orgánom informácie o relevantných aspektoch, ktoré sa majú zohľadniť pred prijatím alebo vykonaním príkazu na zaistenie, počas neho alebo po ňom. Členské štáty môžu poskytnúť usmernenia o tom, ako by sa takéto posúdenie malo vykonávať, pričom zohľadnia okolnosti majetku, ktorý sa má zaistiť, a zabezpečiť, aby posúdenie neohrozilo včasné vykonanie príkazu na zaistenie.

- (43) V situáciách, keď možno odôvodnene predpokladať, že zaistený majetok podlieha skaze alebo sa rýchlo znehodnocuje, náklady na údržbu ktorého sú neprimerané jeho očakávanej hodnote v čase konfiškácie, je ťažko spravovateľný alebo je ľahko nahraditeľný, by členské štáty mali umožniť predaj tohto majetku pred vydaním konečného príkazu na konfiškáciu. V súlade s vnútroštátnym právom môže rozhodnutie o predaji majetku osobitnej povahy podliehať predchádzajúcemu schváleniu príslušným vnútroštátnym orgánom. Pred prijatím takéhoto rozhodnutia by členské štáty mali s výnimkou prípadov, keď je dotknutá osoba na úteku alebo nemožno zistiť, kde sa zdržiava, zabezpečiť, aby bola dotknutá osoba informovaná a aby sa jej s výnimkou naliehavých prípadov poskytla pred predajom možnosť byť vypočutá. Členské štáty by mali stanoviť možnosť odvolať sa proti príkazu na predaj zaisteného majetku. Členské štáty by mali stanoviť možnosť, aby súd pozastavil účinky takéhoto príkazu, napríklad ak je to potrebné na ochranu oprávnených záujmov dotknutej osoby, najmä ak existuje riziko nenapraviteľnej ujmy. Členské štáty by tiež mali stanoviť možnosť priznať odkladný účinok odvolania zo zákona. Členské štáty by mali mať možnosť požadovať účtovanie nákladov na správu zaisteného majetku vlastníkovi alebo konečnému užívateľovi výhod majetku, napríklad ako alternatívu k nariadeniu predaja zaisteného majetku, a v prípade konečného odsudzujúceho rozsudku.

- (44) Členské štáty by mali zriadiť alebo určiť jeden alebo viacero príslušných orgánov, ktoré budú fungovať ako úrady pre správu majetku s cieľom zriadiť špecializované orgány poverené správou zaisteného a skonfiškovaného majetku v záujme účinného spravovania majetku zaisteného pred konfiškáciou a zachovania jeho hodnoty, kým sa neprijme konečné rozhodnutie o konfiškácii a nenaloží s majetkom na základe takéhoto rozhodnutia. Bez toho, aby boli dotknuté vnútorné administratívne štruktúry členských štátov, by úrady pre správu majetku buď mali mať výlučnú právomoc spravovať zaistený a skonfiškovaný majetok, alebo by mali poskytovať podporu decentralizovaným aktérom podľa vnútroštátnych štruktúr pre správu a podporovať príslušné orgány pri plánovaní. V tejto smernici sa neurčuje právna alebo inštitucionálna povaha úradov pre správu majetku a nie sú ňou dotknuté inštitucionálne systémy v členských štátoch.
- (45) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“), ako ich v judikatúre vykladá Európsky súd pre ľudské práva. Táto smernica by sa mala vykonávať v súlade s uvedenými právami a zásadami.

- (46) Príkazy na zaistenie a konfiškáciu podstatne ovplyvňujú práva podozrivých a obvinených osôb a v určitých prípadoch aj práva tretích osôb alebo iných osôb, ktoré nie sú stíhané. V tejto smernici by sa mali stanoviť osobitné záruky a prostriedky súdnej nápravy s cieľom zaručiť ochranu ich základných práv pri vykonávaní tejto smernice v súlade s právom na spravodlivé súdne konanie, právom na účinný prostriedok nápravy a prezumpciou nevinu zakotvenými v článkoch 47 a 48 charty.
- (47) Príkazy na zaistenie, konfiškáciu a predaj zaisteného majetku by sa mali bez zbytočného odkladu oznámiť dotknutej osobe. Členské štáty by však mali mať možnosť stanoviť pre príslušné orgány právo odložiť oznámenie príkazov na zaistenie dotknutej osobe z dôvodu potrieb vyšetrovania. Účelom oznámenia takýchto príkazov je okrem iného to, aby dotknutá osoba mala možnosť napadnúť ich. Preto by sa v takomto oznámení mal spravidla uvádzať dôvod alebo dôvody príslušného príkazu. Ak nie je známa identita dotknutej osoby alebo miesto jej pobytu alebo ak by vydanie oznámenia každej dotknutej osobe znamenalo neprimeranú záťaž pre príslušný orgán, malo by byť možné uskutočniť oznámenie formou verejného oznámenia.

- (48) Dotknutá osoba by mala mať účinnú možnosť napadnúť príkaz na zaistenie, konfiškáciu a predaj zaisteného majetku. V prípade príkazov na konfiškáciu, pri ktorých má skutok všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale odsúdenie za trestný čin nie je možné, by mal mať obžalovaný možnosť byť vypočutý pred vydaním príkazu, ak je to možné. V prípade príkazov na konfiškáciu podľa ustanovení o rozšírenej konfiškácii a konfiškácii nevysvetliteľného bohatstva by okolnosti, ktoré by mohla dotknutá osoba napadnúť pri napadnutí príkazu na konfiškáciu na súde, mali zahŕňať aj konkrétne skutočnosti a dostupné dôkazy, na základe ktorých sa dotknutý majetok považuje za majetok pochádzajúci z trestnej činnosti.
- (49) Pri vykonávaní tejto smernice môžu členské štáty stanoviť, že vo výnimočných prípadoch by sa konfiškácia nemala nariadiť alebo vykonať, pokiaľ by to podľa vnútroštátneho práva neprimerane zaťažilo dotknutú osobu z dôvodu okolností konkrétneho prípadu.
- (50) Zatiaľ čo členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby osoby, ktorých majetok je dotknutý opatreniami stanovenými v tejto smernici, mali právo na prístup k obhajcovi počas celého konania o zaistení a konfiškácii, touto smernicou nie sú dotknuté pravidlá uplatniteľné na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci.

- (51) Táto smernica by sa mala vykonávať bez toho, aby tým boli dotknuté smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2010/64/EÚ¹⁵, 2012/13/EÚ¹⁶, 2012/29/EÚ¹⁷, 2013/48/EÚ¹⁸, 2014/60/EÚ¹⁹, (EÚ) 2016/343²⁰, (EÚ) 2016/800²¹ a (EÚ) 2016/1919²².

-
- ¹⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).
- ¹⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).
- ¹⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).
- ¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).
- ¹⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ z 15. mája 2014 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 1).
- ²⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinyl a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).
- ²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).
- ²² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (52) Je osobitne dôležité, aby sa v súvislosti so spracúvaním údajov podľa tejto smernice zabezpečila ochrana osobných údajov v súlade s právom Únie. Ustanovenia tejto smernice by sa preto mali zosúladiť so smernicou (EÚ) 2016/680. Predovšetkým by sa malo spresniť, že akékoľvek osobné údaje, ktoré si vymieňajú úrady pre vyhľadávanie majetku, by sa mali obmedzovať len na kategórie údajov uvedené v oddiele B bode 2 prílohy II k nariadeniu (EÚ) 2016/794. Na spracúvanie osobných údajov príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, najmä úradmi pre vyhľadávanie majetku na účely tejto smernice, sa vzťahuje smernica (EÚ) 2016/680.

- (53) Je mimoriadne dôležité zabezpečiť ochranu osobných údajov v súlade s právom Únie, pokiaľ ide o všetky výmeny informácií podľa tejto smernice. Na tento účel, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, sa na opatrenia prijaté podľa tejto smernice uplatňujú pravidlá ochrany údajov stanovené v smernici (EÚ) 2016/680. V smernici (EÚ) 2016/680 sa stanovujú pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií v súlade so súborom zásad týkajúcich sa spracúvania osobných údajov, najmä zákonnosti, spravodlivosti a transparentnosti, obmedzenia účelu, minimalizácie údajov, správnosti, minimalizácie uchovávania, integrity a dôvernosti a zodpovednosti. V príslušných prípadoch, najmä so zreteľom na spracúvanie osobných údajov úradmi pre správu majetku na účely správy majetku, sa uplatňujú pravidlá ochrany údajov stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679²³.

²³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (54) Účinný systém vymáhania si vyžaduje koordinované úsilie širokého spektra orgánov, a to aj orgánov presadzovania práva vrátane colných orgánov, daňových orgánov a orgánov pre vymáhanie daní v rozsahu, v akom sú príslušné na vymáhanie majetku, úradov pre vyhľadávanie majetku, justičných orgánov a orgánov pre správu majetku vrátane úradov pre správu majetku. S cieľom zabezpečiť koordinovanú činnosť všetkých príslušných orgánov je potrebné stanoviť strategickejší prístup k vymáhaniu majetku a podporovať širšiu spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a získať jasný prehľad o výsledkoch vymáhania majetku. Takisto je potrebné zabezpečiť užšiu a účinnejšiu spoluprácu medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku a úradmi pre správu majetku a ich partnermi v iných členských štátoch. Na tento účel by členské štáty mali prijať a pravidelne preskúmať národnú stratégiu vymáhania majetku s cieľom usmerniť činnosť v oblasti finančného vyšetrovania, zaisťovania a konfiškácie, správy a konečného nakladania s príslušnými nástrojmi, výnosmi alebo majetkom. Členské štáty môžu rozhodnúť o vhodnom formáte takejto stratégie, ktorý môže zohľadňovať ich ústavný rámec. V tejto smernici by sa mali stanoviť prvky, ktoré sa majú zahrnúť do takejto stratégie, ako napríklad opis úloh a povinností všetkých príslušných orgánov zapojených do vymáhania majetku a mechanizmy koordinácie a spolupráce medzi nimi bez toho, aby sa určil konkrétny druh informácií, ktoré sa majú zahrnúť do tejto stratégie. Okrem toho by členské štáty mali príslušným orgánom poskytnúť potrebné zdroje, aby mohli účinne plniť svoje úlohy. Príslušné orgány by sa mali chápať ako orgány poverené vykonávaním úloh uvedených v tejto smernici a v súlade s vnútroštátnym rámcom.

- (55) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby úrady pre správu majetku a v príslušných prípadoch úrady pre vyhľadávanie majetku a iné príslušné orgány vykonávajúce úlohy podľa tejto smernice mohli rýchlo získať informácie potrebné na efektívnu správu zaisteného a skonfiškovaného majetku. Na tento účel by členské štáty mali zaviesť účinné nástroje, napríklad jeden alebo viacero registrov majetku zaisteného a skonfiškovaného podľa tejto smernice.
- (56) S cieľom vyhodnotiť účinnosť a efektívnosť rámca pre vymáhanie majetku, správu a konfiškáciu majetku je potrebné zozbierať a uverejniť porovnateľný minimálny súbor vhodných štatistických údajov o zaistovaní, správe a konfiškácii majetku.
- (57) S cieľom podporiť Komisiu v súvislosti s vykonávaním tejto smernice a uľahčiť spoluprácu medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku a úradmi pre správu majetku, ako aj výmenu najlepších postupov by sa mala zriadiť sieť spolupráce v oblasti vyhľadávania a konfiškácie majetku. Táto sieť by sa mala skladať zo zástupcov úradov pre vyhľadávanie majetku a úradov pre správu majetku a mala by jej predsedáť Komisia a podľa potreby Europol. Komisia by mohla pozývať na zasadnutia uvedenej siete zástupcov Eurojustu, Európskej prokuratúry a podľa potreby Úradu pre boj proti praniu špinavých peňazí (ďalej len „úrad AMLA“).

- (58) Organizované zločinecké skupiny vyvíjajú svoju činnosť cezhranične a čoraz častejšie nadobúdajú majetok v iných členských štátoch, než v ktorých majú svoju základňu, a v tretích krajinách. Vzhľadom na nadnárodný rozmer organizovanej trestnej činnosti má medzinárodná spolupráca zásadný význam pri vymáhaní ziskov a konfiškácii finančných aktív, ktoré umožňujú páchatelom trestnej činnosti vyvíjať svoju činnosť. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby úrady pre vyhľadávanie majetku aj úrady pre správu majetku v čo najväčšej možnej miere spolupracovali so svojimi partnermi v tretích krajinách s cieľom vyhľadávať, identifikovať a spravovať nástroje, výnosy alebo majetok, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu v rámci konania v trestných veciach. Je dôležité, aby členské štáty využívali existujúce rámce spolupráce a nabádajú sa vypracovať alebo upraviť existujúce dvojstranné dohody, pristúpiť k existujúcim mnohostranným dohovorom alebo, ak neexistuje žiadna iná dohoda, uzatvoriť nové dvojstranné dohody. Na opatrenia prijaté v tejto súvislosti sa vzťahujú pravidlá ochrany údajov stanovené v smernici (EÚ) 2016/680, prípadne v nariadení (EÚ) 2016/679.

- (59) Úrady pre vyhľadávanie majetku a úrady pre správu majetku by mali takisto úzko spolupracovať s orgánmi a agentúrami Únie vrátane Europolu, Eurojustu a Európskej prokuratúry v rámci ich právomocí a v súlade s uplatniteľným právnym rámcom, pokiaľ je to potrebné na vyhľadávanie a identifikáciu majetku v rámci cezhraničných vyšetrovaní podporovaných Europolom a Eurojustom alebo v rámci vyšetrovaní vedených Európskou prokuratúrou. Členské štáty by mali v súlade so svojimi povinnosťami podľa nariadenia Rady (EÚ) 2017/1939²⁴ zabezpečiť, aby ich úrady pre vyhľadávanie majetku plnili príslušné povinnosti stanovené v nariadení (EÚ) 2017/1939.
- (60) S cieľom zabezpečiť spoločné chápanie a minimálne normy pre vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, konfiškáciu a správu majetku by sa v tejto smernici mali stanoviť minimálne pravidlá pre príslušné opatrenia, ako aj súvisiace záruky. Prijatie minimálnych pravidiel nebráni členským štátom v udelení rozsiahlejších právomocí úradom pre vyhľadávanie majetku alebo úradom pre správu majetku, v stanovení rozsiahlejších pravidiel týkajúcich sa zaistenia a konfiškácie alebo v poskytnutí dodatočných záruk podľa vnútroštátneho práva, pod podmienkou, že takéto vnútroštátne opatrenia a ustanovenia neohrozujú cieľ tejto smernice.

²⁴ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (61) Keďže cieľ tejto smernice, a to uľahčenie konfiškácie majetku v konaniach v trestných veciach, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (62) Keďže táto smernica stanovuje komplexný súbor pravidiel, ktoré by sa prekrývali s už existujúcimi právnymi nástrojmi, mala by vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú ňou viazané, nahradiť jednotnú akciu Rady 98/699/SVV²⁵, rámcové rozhodnutie Rady 2001/500/SVV²⁶, rámcové rozhodnutie 2005/212/SVV, rozhodnutie 2007/845/SVV a smernicu 2014/42/EÚ.
- (63) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.

²⁵ Jednotná akcia 98/699/SVV z 3. decembra 1998 prijatá Radou na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zhabaní a konfiškácii prostriedkov a ziskov z trestnej činnosti (Ú. v. ES L 333, 9.12.1998, s. 1).

²⁶ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/500/SVV z 26. júna 2001 o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zaistení a konfiškácii prostriedkov a výnosov z trestnej činnosti (Ú. v. ES L 182, 5.7.2001, s. 1).

- (64) V súlade s článkami 1 a 2 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice a nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (65) V súlade s článkom 42 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725²⁷ sa konzultovalo s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal 19. júla 2022 svoje stanovisko²⁸,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

²⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁸ Ú. v. EÚ C 425, 8.11.2022, s. 2.

Kapitola I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vyhľadávania a identifikácie, zaistenia, konfiškácie a správy majetku v rámci konania v trestných veciach.

Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté opatrenia na zaistenie a konfiškáciu v rámci konaní v občianskych a správnych veciach.

Článok 2
Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na trestné činy, na ktoré sa vzťahuje:

- a) rámcové rozhodnutie 2008/841/SVV;
- b) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541²⁹;
- c) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ³⁰;
- d) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ³¹;
- e) rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV³²;

²⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

³⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV (Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1).

³¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1).

³² Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (Ú. v. EÚ L 335, 11.11.2004, s. 8).

- f) Dohovor o boji proti korupcii úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie³³ vypracovaný na základe článku K.3 ods. 2 písm. c) Zmluvy o Európskej únii a rámcové rozhodnutie Rady 2003/568/SVV³⁴;
- g) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673³⁵;
- h) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/713³⁶;
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ³⁷;
- j) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ³⁸;

³³ Ú. v. ES C 195, 25.6.1997, s. 1.

³⁴ Rámcové rozhodnutie Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji proti korupcii v súkromnom sektore (Ú. v. EÚ L 192, 31.7.2003, s. 54).

³⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 z 23. októbra 2018 o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 284, 12.11.2018, s. 22).

³⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/713 zo 17. apríla 2019 o boji proti podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a proti ich falšovaniu a pozmeňovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV (Ú. v. EÚ L 123, 10.5.2019, s. 18).

³⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ z 15. mája 2014 o trestnoprávnej ochrane eura a ostatných mien proti falšovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2000/383/SVV (Ú. v. EÚ L 151, 21.5.2014, s. 1).

³⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ z 12. augusta 2013 o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV (Ú. v. EÚ L 218, 14.8.2013, s. 8).

- k) Protokol proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom dopĺňujúci Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu³⁹;
- l) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371⁴⁰;
- m) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES⁴¹ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/35/ES⁴²;
- n) rámcové rozhodnutie 2002/946/SVV a smernica Rady 2002/90/ES;
- o) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/57/EÚ⁴³;
- p) smernica (EÚ) 2024/...⁺.

2. Táto smernica sa vzťahuje na trestné činy uvedené v článku 1 bode 1 rámcového rozhodnutia 2008/841/SVV spáchané v rámci zločineckej organizácie.

³⁹ Ú. v. EÚ L 89, 25.3.2014, s. 10.

⁴⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁴¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES z 19. novembra 2008 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁴² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/35/ES zo 7. septembra 2005 o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií vrátane trestných sankcií za trestné činy v oblasti znečistenia (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁴³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/57/EÚ zo 16. apríla 2014 o trestných sankciách za zneužívanie trhu (smernica o zneužívaní trhu) (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 179).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 95/23 (2022/0398 (COD)).

3. Táto smernica sa vzťahuje na akékoľvek trestné činy uvedené v iných právnych aktoch Únie, ak sa v takýchto aktoch výslovne stanovuje, že táto smernica sa vzťahuje na dané trestné činy.
4. Ustanovenia v kapitole II o vyhľadávaní a identifikácii nástrojov, výnosov alebo majetku sa vzťahujú na všetky trestné činy vymedzené vo vnútroštátnom práve, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody v trvaní najmenej jeden rok.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „výnosy“ sú akýkoľvek hospodársky prospech pochádzajúci priamo alebo nepriamo z trestného činu, ktorý pozostáva z majetku v akejkoľvek podobe a zahŕňa všetky následné opätovné investície alebo premenu priamych výnosov a akýkoľvek majetkový prospech;
2. „majetok“ je majetok akéhokoľvek druhu bez ohľadu na to, či je hmotný alebo nehmotný, hnutel'ný alebo nehnuteľný, vrátane kryptoaktív, a právne dokumenty alebo listiny v akejkoľvek forme, ktoré preukazujú vlastnícke právo alebo iné právo k tomuto majetku;
3. „nástroje“ sú akýkoľvek majetok, ktorý bol akýmkoľvek spôsobom, úplne alebo sčasti, použitý alebo určený na spáchanie trestného činu;
4. „vyhľadávanie a identifikácia“ je akékoľvek vyšetrovanie vykonávané príslušnými orgánmi s cieľom určiť nástroje, výnosy alebo majetok, ktoré môžu pochádzať z trestnej činnosti;
5. „zaistenie“ je dočasný zákaz prevodu, zničenia alebo premeny majetku, nakladania s majetkom alebo presunu majetku, alebo dočasné prevzatie majetku do úschovy či prevzatie kontroly nad majetkom;

6. „konfiškácia“ je konečné odňatie majetku nariadené súdom v súvislosti s trestným činom;
7. „zločinecká organizácia“ je zločinecká organizácia v zmysle vymedzenia v článku 1 bode 1 rámcového rozhodnutia 2008/841/SVV;
8. „obeta“ je obeť v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2012/29/EÚ, ako aj právnická osoba v zmysle vymedzenia vo vnútroštátnom práve, ktorej bola spôsobená ujma alebo hospodárska strata v priamom dôsledku ktoréhokoľvek z trestných činov patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
9. „konečný užívateľ výhod“ je konečný užívateľ výhod v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 6 smernice (EÚ) 2015/849;
10. „dotknutá osoba“ je:
 - a) fyzická alebo právnická osoba, voči ktorej bol vydaný príkaz na zaistenie alebo na konfiškáciu;
 - b) fyzická alebo právnická osoba, ktorá vlastní majetok, ktorý je predmetom príkazu na zaistenie alebo na konfiškáciu;
 - c) tretia osoba, ktorej práva vo vzťahu k majetku, ktorý je predmetom príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, sú týmto príkazom priamo dotknuté; alebo
 - d) fyzická alebo právnická osoba, ktorej majetok je predmetom predaja zaisteného majetku podľa článku 21 tejto smernice.

Kapitola II

Vyhľadávanie a identifikácia

Článok 4

Vyšetrovanie na vyhľadávanie majetku

1. Členské štáty na uľahčenie cezhraničnej spolupráce prijímú opatrenia na umožnenie rýchleho vyhľadania a identifikácie nástrojov a výnosov alebo majetku, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom príkazu na zaistenie alebo na konfiškáciu v priebehu konania v trestných veciach.
2. Majetok uvedený v odseku 1 zahŕňa aj majetok, ktorý je alebo sa môže stať predmetom príkazu na zaistenie alebo na konfiškáciu v súlade s článkom 10 ods. 2 smernice (EÚ) 2024/...⁺.
3. Ak sa začne vyšetrovanie v súvislosti s trestným činom, ktorý môže viesť k značnému majetkovému prospechu, príslušné orgány bezodkladne vykonajú vyšetrovanie na vyhľadávanie majetku podľa odseku 1. Členské štáty môžu obmedziť rozsah takýchto vyšetrovaní na vyhľadávanie majetku na vyšetrovania na trestné činy, ktoré mohli byť spáchané v rámci zločineckej organizácie.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 95/23 (2022/0398(COD)).

Článok 5

Úrady pre vyhľadávanie majetku

1. Každý členský štát zriadi aspoň jeden úrad pre vyhľadávanie majetku s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu v súvislosti s vyšetrovaniami na vyhľadávanie majetku.
2. Úrady pre vyhľadávanie majetku majú tieto úlohy:
 - a) vyhľadať a identifikovať nástroje, výnosy alebo majetok vždy, keď je to potrebné na podporu iných príslušných vnútroštátnych orgánov zodpovedných za vyšetrovanie na vyhľadávanie majetku podľa článku 4 alebo Európskej prokuratúry;
 - b) vyhľadať a identifikovať nástroje, výnosy alebo majetok, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom príkazu na zaistenie alebo na konfiškáciu vydaného príslušným orgánom v inom členskom štáte;
 - c) spolupracovať a vymieňať si informácie s úradmi pre vyhľadávanie majetku iných členských štátov a Európskou prokuratúrou v rámci vyhľadávania a identifikácie nástrojov, výnosov alebo majetku, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu.
3. Na účely plnenia ich úloh podľa odseku 2 písm. b) sú úrady pre vyhľadávanie majetku v súlade s vnútroštátnym právom oprávnené požiadať dotknuté príslušné orgány, aby s nimi spolupracovali, ak je to potrebné na vyhľadávanie a identifikáciu nástrojov, výnosov alebo majetku.

4. Úrady pre vyhľadávanie majetku sú oprávnené vyhľadávať a identifikovať majetok osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia Únie, ak je to potrebné na uľahčenie odhaľovania trestných činov uvedených v článku 2 ods. 1 písm. p) tejto smernice, a to na žiadosť príslušných vnútroštátnych orgánov na základe skutočností nasvedčujúcich tomu, že takéto trestné činy boli spáchané, a dôvodov umožňujúcich opodstatnene sa domnievať, že bol spáchaný trestný čin podľa článku 3 smernice (EÚ) 2024/...⁺. Takýmito právomocami by nemali byť dotknuté príslušné procesné požiadavky a záruky stanovené vo vnútroštátnom procesnom práve vrátane pravidiel o začatí trestného konania alebo požiadavky získania súhlasu súdu, keď je to potrebné.

Článok 6

Prístup k informáciám

1. Členské štáty na účely plnenia úloh uvedených v článku 5 zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mali prístup k informáciám uvedeným v tomto článku, a to v rozsahu, v akom sú takéto informácie potrebné na vyhľadávanie a identifikáciu nástrojov, výnosov alebo majetku.
2. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mali okamžitý a priamy prístup k takýmto informáciám za predpokladu, že informácie sú uchovávané v centralizovaných alebo prepojených databázach alebo registroch vedených orgánmi verejnej moci:
 - a) vnútroštátne registre nehnuteľností alebo elektronické systémy vyhľadávania údajov týkajúcich sa nehnuteľností, registre pozemkov a katastre nehnuteľností;

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 95/23 (2022/0398 (COD)).

- b) vnútroštátne registre fyzických osôb, pokiaľ ide o občanov a obyvateľov;
 - c) vnútroštátne registre motorových vozidiel, lietadiel a plavidiel;
 - d) registre podnikateľských subjektov vrátane obchodných registrov a registrov spoločností;
 - e) vnútroštátne registre konečných užívateľov výhod v súlade so smernicou (EÚ) 2015/849 a údaje dostupné prostredníctvom prepojenia registrov konečných užívateľov výhod v súlade s uvedenou smernicou;
 - f) centralizované registre bankových účtov v súlade so smernicou (EÚ) 2019/1153.
3. Na účely odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli rýchlo získať buď okamžite a priamo alebo na požiadanie tieto informácie:
- a) fiškálne údaje vrátane údajov, ktoré majú k dispozícii daňové úrady;
 - b) vnútroštátne údaje o sociálnom zabezpečení;
 - c) relevantné informácie, ktoré majú k dispozícii orgány príslušné na predchádzanie trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie;
 - d) informácie o hypotékach a úveroch;
 - e) informácie obsiahnuté vo vnútroštátnych menových a zmenárenských databázach;
 - f) informácie o cenných papieroch;

- g) colné údaje vrátane cezhraničných fyzických prevodov peňažných prostriedkov v hotovosti;
- h) informácie o ročných účtovných závierkach spoločností;
- i) informácie o elektronických prevodoch a zostatkoch na účtoch;
- j) informácie o účtoch kryptoaktív a prevodoch kryptoaktív v zmysle vymedzenia v článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1113⁴⁴;
- k) v súlade s právom Únie údaje uložené vo vízovom informačnom systéme (VIS), Schengenskom informačnom systéme (SIS II), systéme vstup/výstup (EES), Európskom systéme pre cestovné informácie a povolenia (ETIAS) a európskom informačnom systéme registrov trestov pre štátnych príslušníkov tretích krajín (ECRIS-TCN).

4. Ak informácie uvedené v odsekoch 2 a 3 nie sú uchovávané v centralizovaných alebo prepojených databázach alebo registroch vedených orgánmi verejnej moci, členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zaistenie, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli dané informácie získať od príslušných inštitúcií inými jednoduchými a štandardizovanými spôsobmi.

⁴⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1113 z 31. mája 2023 o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov a určitých kryptoaktív a o zmene smernice (EÚ) 2015/849 (Ú. v. EÚ L 150, 9.6.2023, s. 1).

5. Členské štáty môžu rozhodnúť, že na prístup k informáciám uvedeným v odseku 3 písm. a), b) a c) sa vyžaduje odôvodnená žiadosť a takáto žiadosť o získanie takýchto informácií môže byť zamietnutá, ak by poskytnutie vyžadovaných informácií:
- a) ohrozilo úspešnosť prebiehajúceho vyšetrovania;
 - b) bolo zjavne neprimerané oprávneným záujmom fyzickej alebo právnickej osoby vzhľadom na účely, na ktoré sa o prístup žiadalo; alebo
 - c) zahŕňalo informácie poskytnuté iným členským štátom alebo treťou krajinou a nebolo by možné získať súhlas pre ich ďalší prenos.
6. Prístupom k informáciám uvedeným v tomto článku nie sú dotknuté procesné záruky stanovené vo vnútroštátnom práve vrátane požiadavky získania súhlasu súdu, keď je to potrebné.

Článok 7

Podmienky prístupu úradov pre vyhľadávanie majetku k informáciám

1. Prístup k informáciám uvedeným v článku 6 majú len zamestnanci osobitne určení a oprávnení na prístup k takýmto informáciám, a to na individuálnom základe, keď je to potrebné a primerané na plnenie úloh podľa článku 5.

2. Členské štáty zabezpečia, aby zamestnanci úradov pre vyhľadávanie majetku dodržiavali pravidlá týkajúce sa dôvernosti a služobného tajomstva stanovené v uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisoch, ako aj *acquis* Únie v oblasti ochrany údajov. Členské štáty takisto zabezpečia, aby zamestnanci úradov pre vyhľadávanie majetku mali potrebné špecializované zručnosti a schopnosti na účinné plnenie svojich úloh.
3. Členské štáty zabezpečia zavedenie primeraných technických a organizačných opatrení na zaistenie úrovne bezpečnosti primeranej riziku spracúvania údajov, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli mať prístup k informáciám uvedeným v článku 6 a vyhľadávať v nich.

Článok 8

Monitorovanie prístupu a vyhľadávania zo strany úradov pre vyhľadávanie majetku

Členské štáty uchovávajú logy o činnostiach týkajúcich sa prístupu a vyhľadávania vykonávaných úradmi pre vyhľadávanie majetku podľa tejto smernice v súlade s článkom 25 smernice (EÚ) 2016/680.

Článok 9
Výmena informácií

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby ich úrady pre vyhľadávanie majetku poskytli na požiadanie úradu pre vyhľadávanie majetku iného členského štátu všetky informácie, ku ktorým uvedené úrady pre vyhľadávanie majetku majú prístup a ktoré sú potrebné na plnenie úloh, podľa článku 5, úradu pre vyhľadávanie majetku požadujúceho dané informácie (ďalej len „žiadajúci úrad pre vyhľadávanie majetku“). Možno poskytnúť iba tie kategórie osobných údajov, ktoré sú uvedené v oddiele B bode 2 prílohy II k nariadeniu (EÚ) 2016/794, s výnimkou forenzných identifikačných informácií uvedených v oddiele B bode 2 písm. c) bode v) uvedenej prílohy.

Všetky osobné údaje, ktoré sa majú poskytnúť, sa určia od prípadu k prípadu na základe toho, čo je nevyhnutné na plnenie úloh podľa článku 5 a v súlade so smernicou (EÚ) 2016/680.

2. Pri podávaní žiadosti podľa odseku 1 žiadajúci úrad pre vyhľadávanie majetku čo najpresnejšie uvedie:
 - a) predmet žiadosti;
 - b) dôvody žiadosti vrátane relevantnosti požadovaných informácií na vyhľadávanie a identifikáciu príslušného majetku;
 - c) povahu konania;

- d) druh trestného činu, ktorého sa žiadosť týka;
- e) prepojenie konania s členským štátom, v ktorom sa nachádza úrad pre vyhľadávanie majetku, ktorému bola žiadosť doručená;
- f) podrobnosti o identifikovanom alebo hľadanom majetku, ako sú bankové účty, nehnuteľnosti, vozidlá, plavidlá, lietadlá, spoločnosti a iné položky s vysokou hodnotou;
- g) ak je to potrebné na účely identifikácie fyzickej alebo právnickej osoby, o ktorej sa predpokladá, že je zapojená do predmetnej trestnej činnosti, všetky identifikačné dokumenty, ak sú k dispozícii, podrobnosti, ako sú mená, štátna príslušnosť, miesto pobytu, národné identifikačné čísla alebo čísla sociálneho zabezpečenia, adresy, dátumy a miesta narodenia, dátum registrácie, krajina založenia, akcionári, sídlo a prípadne pobočky spoločnosti;
- h) v prípade potreby dôvody naliehavosti žiadosti.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom umožniť, aby ich úrady pre vyhľadávanie majetku poskytli informácie úradom pre vyhľadávanie majetku v inom členskom štáte bez toho, aby o to požiadali, a to vždy, keď sa dané úrady dozvedia informácie o nástrojoch, výnosoch alebo majetku, ktoré považujú za potrebné na výkon úloh žiadajúcich úradov pre vyhľadávanie majetku tohto iného členského štátu podľa článku 5. Pri poskytovaní takýchto informácií úrady pre vyhľadávanie majetku uvedú dôvody, prečo sa poskytované informácie považujú za potrebné.

4. Pokiaľ úrad pre vyhľadávanie majetku poskytujúci informácie podľa odseku 1 alebo 3 neuvedie inak, poskytnuté informácie sa môžu predložiť ako dôkaz vnútroštátnemu súdu alebo príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom sa úrad pre vyhľadávanie majetku prijímajúci uvedené informácie nachádza, v súlade s postupmi stanovenými podľa vnútroštátneho práva vrátane procesných pravidiel týkajúcich sa prípustnosti dôkazov v konaniach v trestných veciach v súlade s chartou a povinnosťami členských štátov stanovenými v článku 6 Zmluvy o EÚ.
5. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mali na výmenu informácií podľa tohto článku priamy prístup do sieťovej aplikácie na zabezpečenú výmenu informácií (SIENA) a používali osobitné polia určené pre úrady pre vyhľadávanie majetku v aplikácii SIENA, ktoré zodpovedajú informáciám požadovaným podľa odseku 2, alebo – keď je to vo výnimočných prípadoch potrebné – prostredníctvom iných bezpečných kanálov.
6. Úrady pre vyhľadávanie majetku môžu odmietnuť poskytnúť informácie žiadajúcemu úradu pre vyhľadávanie majetku, ak existujú vecné dôvody domnievať sa, že poskytnutie informácií by:
 - a) poškodilo základné záujmy členského štátu, v ktorom sa nachádza úrad pre vyhľadávanie majetku, ktorému bola žiadosť doručená, v oblasti národnej bezpečnosti;
 - b) ohrozilo prebiehajúce vyšetrovanie alebo operáciu kriminálneho spravodajstva alebo by predstavovalo bezprostrednú hrozbu pre život alebo fyzickú integritu osoby; alebo
 - c) bolo zjavne neprimerané alebo nepodstatné vzhľadom na účely, na ktoré sa požaduje.

7. Ak úrad pre vyhľadávanie majetku odmietne podľa odseku 6 poskytnúť informácie žiadajúcemu úradu pre vyhľadávanie majetku, členský štát, v ktorom sa úrad pre vyhľadávanie majetku prijímajúci žiadosť nachádza, prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa odmietnutie poskytnutia informácií odôvodňovalo a aby sa najprv viedli konzultácie so žiadajúcim úradom pre vyhľadávanie majetku. Odmietnutia majú vplyv iba na tú časť požadovaných informácií, s ktorou súvisia dôvody uvedené v odseku 6, a v náležitých prípadoch nimi nie je dotknutá povinnosť poskytnúť ostatné časti informácií v súlade s touto smernicou.

Článok 10

Lehoty na poskytnutie informácií

1. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku odpovedali na žiadosti o informácie podľa článku 9 ods. 1 čo najskôr, najneskôr však v týchto lehotách:
- a) sedem kalendárnych dní v prípade všetkých žiadostí, ktoré nie sú naliehavé;
 - b) osem hodín v prípade naliehavých žiadostí týkajúcich sa informácií uvedených v článku 6, ktoré sa uchovávajú v databázach a registroch, ku ktorým majú tieto úrady pre vyhľadávanie majetku priamy prístup;
 - c) tri kalendárne dni v prípade naliehavých žiadostí týkajúcich sa informácií, ku ktorým dané úrady pre vyhľadávanie majetku nemajú priamy prístup.

2. Ak informácie požadované podľa odseku 1 písm. b) nie sú priamo dostupné alebo žiadosť podľa odseku 1 písm. a) predstavuje neprimeranú záťaž pre úrad pre vyhľadávanie majetku, ktorému bola žiadosť doručená, daný úrad pre vyhľadávanie majetku môže poskytnutie informácií odložiť. V takom prípade dožiadaný úrad pre vyhľadávanie majetku bezodkladne informuje žiadajúci úrad pre vyhľadávanie majetku o tomto odklade a poskytne požadované informácie čo najskôr, najneskôr však do siedmich dní od uplynutia pôvodnej lehoty stanovenej podľa odseku 1 písm. a) alebo do troch dní od uplynutia pôvodnej lehoty stanovenej podľa odseku 1 písm. b) a c).
3. Lehoty stanovené v odseku 1 začínajú plynúť ihneď po doručení žiadosti o informácie.

Kapitola III

Zaistenie a konfiškácia

Článok 11

Zaistenie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré umožnia zaistenie majetku nutné na účely prípadnej konfiškácie tohto majetku podľa článkov 12 až 16. Opatrenia na zaistenie pozostávajú z príkazov na zaistenie a okamžitých opatrení.
2. Okamžité opatrenia sa v prípade potreby prijímú na zachovanie majetku až do vydania príkazu na zaistenie. Ak okamžité opatrenie nemá formu príkazu na zaistenie, členské štáty obmedzia jeho dočasnú platnosť.
3. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci iných príslušných orgánov, umožnia členské štáty úradom pre vyhládavanie majetku prijať okamžité opatrenia podľa odseku 2, ak bezprostredne hrozí nebezpečenstvo straty majetku, ktorý vyhládali a identifikovali tieto úrady pri plnení svojich úloh podľa článku 5 ods. 2 písm. b). Platnosť takýchto okamžitých opatrení nesmie presiahnuť sedem pracovných dní.
4. Členské štáty zabezpečia, aby opatrenia na zaistenie prijal iba príslušný orgán a aby ich dôvody takýchto opatrení boli uvedené v príslušnom rozhodnutí alebo zaznamenané v spise, ak opatrenie na zaistenie nie je nariadené písomne.

5. Príkaz na zaistenie ostane v platnosti len dovtedy, kým je to nevyhnutné na zachovanie majetku na účely prípadnej následnej konfiškácie. Zaistený majetok, ktorý nie je následne skonfiškovaný, sa bez zbytočného odkladu uvoľní. Podmienky alebo procesné pravidlá, na základe ktorých sa tento majetok uvoľní, sa stanovujú vo vnútroštátnom práve.

Článok 12

Konfiškácia

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, aby umožnili úplnú alebo čiastočnú konfiškáciu nástrojov a výnosov pochádzajúcich z trestného činu, ktorý je predmetom konečného odsudzujúceho rozsudku, ktorý môže byť vydaný aj v konaní v neprítomnosti.
2. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na umožnenie konfiškácie majetku, ktorého hodnota zodpovedá nástrojom alebo výnosom pochádzajúcim z trestného činu, ktorý je predmetom konečného odsudzujúceho rozsudku, ktorý môže byť vydaný aj v konaní v neprítomnosti. Takáto konfiškácia môže byť subsidiárna alebo alternatívna ku konfiškácii podľa odseku 1.

Článok 13
Konfiškácia majetku tretích osôb

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na umožnenie konfiškácie výnosov alebo iného majetku, ktorého hodnota zodpovedá výnosom, ktoré podozrivá alebo obvinená osoba priamo alebo nepriamo previedla na tretie osoby, alebo ktoré tretie osoby získali od podozrivej alebo obvinenej osoby.

Konfiškácia výnosov alebo iného majetku uvedených v prvom pododseku je možná v prípadoch, keď vnútroštátny súd na základe konkrétnych skutočností a okolností prípadu rozhodol, že dotknuté tretie osoby vedeli alebo mali vedieť, že účelom prevodu alebo nadobudnutia bolo predísť konfiškácii. Medzi uvedené skutočnosti a okolnosti patria:

- a) prevod alebo nadobudnutie sa uskutočnili bezodplatne alebo za protihodnotu, ktorá je zjavne neprimeraná trhovej hodnote majetku, alebo
 - b) majetok bol prevedený na blízke osoby, pričom zostal pod účinnou kontrolou podozrivej alebo obvinenej osoby.
2. Odsekom 1 nie sú dotknuté práva tretích osôb konajúcich v dobrej viere.

Článok 14
Rozšírená konfiškácia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby umožnili úplnú alebo čiastočnú konfiškáciu majetku patriaceho osobe odsúdenej za trestný čin, ak by spáchaný trestný čin mohol priamo alebo nepriamo viesť k majetkovému prospechu a ak je vnútroštátny súd presvedčený, že majetok pochádza z trestnej činnosti.
2. Pri určovaní toho, či predmetný majetok pochádza z trestnej činnosti, sa zohľadnia všetky okolnosti prípadu vrátane konkrétnych skutočností a dostupných dôkazov, ako je napríklad hodnota majetku neprimeraná zákonnému príjmu odsúdenej osoby.
3. Na účely tohto článku pojem „trestný čin“ zahŕňa prinajmenšom trestné činy uvedené v článku 2 ods. 1 až 3, ak sa takéto trestné činy trestajú odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky.

Článok 15

Konfiškácia bez predchádzajúceho odsúdenia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby za podmienok stanovených v odseku 2 tohto článku umožnili konfiškáciu nástrojov, výnosov alebo majetku podľa článku 12, alebo výnosov alebo majetku prevedených na tretie osoby, ako sa uvádza v článku 13, v prípadoch, keď sa začalo trestné konanie, ale nebolo možné v ňom pokračovať z jedného alebo viacerých týchto dôvodov:
 - a) choroba podozrivej alebo obvinenej osoby;
 - b) útek podozrivej alebo obvinenej osoby;
 - c) smrť podozrivej alebo obvinenej osoby;
 - d) premlčacia lehota stanovená vo vnútroštátnom práve pre príslušný trestný čin je kratšia ako 15 rokov a uplynula po začatí trestného konania.
2. Konfiškácia na inom základe, ako je odsudzujúci rozsudok, podľa tohto článku sa obmedzuje na prípady, v ktorých trestné konanie mohlo viesť k odsúdeniu, ak by neexistovali okolnosti uvedené v odseku 1, a to aspoň v prípade trestných činov, ktoré mohli priamo alebo nepriamo viesť k značnému majetkovému prospechu, a vnútroštátny súd je presvedčený, že nástroje, výnosy alebo majetok, ktoré sa majú konfiškovať, pochádzajú zo spáchania daného trestného činu alebo sú s ním priamo alebo nepriamo spojené.

Článok 16

Konfiškácia nevysvetliteľného bohatstva súvisiaceho so skutkom

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na to, aby v prípadoch, keď podľa vnútroštátneho práva nemožno uplatniť opatrenia na konfiškáciu podľa článkov 12 až 15, umožnili konfiškáciu majetku identifikovaného v súvislosti s vyšetrovaním týkajúcim sa trestného činu, ak je vnútroštátny súd presvedčený, že identifikovaný majetok pochádza z trestnej činnosti spáchanej v rámci zločineckej organizácie a táto činnosť môže priamo alebo nepriamo viesť k značnému majetkovému prospechu.
2. Pri určovaní, či by mal byť majetok uvedený v odseku 1 skonfiškovaný, sa zohľadnia všetky okolnosti prípadu vrátane dostupných dôkazov a konkrétnych skutočností, ktoré môžu zahŕňať skutočnosť, že:
 - a) hodnota majetku je podstatne neprimeraná zákonnému príjmu dotknutej osoby;
 - b) neexistuje vierohodný legálny zdroj majetku;
 - c) je dotknutá osoba prepojená s osobami spojenými so zločineckou organizáciou.
3. Odsekom 1 nie sú dotknuté práva tretích osôb konajúcich v dobrej viere.

4. Na účely tohto článku pojem „trestný čin“ zahŕňa trestné činy uvedené v článku 2 ods. 1 až 3, ak sa takéto trestné činy trestajú odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky.
5. Členské štáty môžu stanoviť, že konfiškácia nevysvetliteľného bohatstva podľa tohto článku sa vykoná len vtedy, ak bol majetok, ktorý sa má skonfiškovať, predtým zaistený v súvislosti s vyšetrovaním týkajúcim sa trestného činu spáchaného v rámci zločineckej organizácie.

Článok 17

Účinná konfiškácia a výkon

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré umožnia vyhľadanie a identifikáciu majetku, ktorý sa má zaistiť a skonfiškovať, a to aj po vynesení konečného odsudzujúceho rozsudku za trestný čin alebo v nadväznosti na konanie o konfiškácii podľa článkov 15 a 16.
2. Na účely odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli používať nástroje na vyhľadávanie a identifikáciu, ktoré sú rovnako účinné ako nástroje dostupné na vyhľadávanie a zaistenie aktív podľa kapitoly II tejto smernice.
3. Členské štáty môžu uzatvárať dohody o rozdelení nákladov na vykonávanie príkazov na zaistenie a konfiškáciu s inými členskými štátmi.

Článok 18
Odškodnenie obetí

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa v prípade, že obeť majú v dôsledku spáchania trestného činu nároky voči osobe, voči ktorej bolo prijaté opatrenie na konfiškáciu podľa tejto smernice, takéto nároky zohľadnili v príslušnom konaní týkajúcom sa vyhľadávania, zaistenia a konfiškácie majetku.
2. Členské štáty umožnia príslušným orgánom zodpovedným za vyšetrovanie na účely vyhľadávania majetku podľa článku 4, aby orgánom zodpovedným za rozhodovanie o navrátení a nárokoch na odškodnenie a za vykonávanie takýchto rozhodnutí poskytli na požiadanie všetky informácie o identifikovaných aktívach, ktoré môžu byť relevantné na účely takýchto nárokov. Členské štáty môžu tiež umožniť príslušným orgánom zodpovedným za vyšetrovanie na účely vyhľadávania majetku podľa článku 4, aby poskytli takéto informácie bez takejto žiadosti.
3. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli vyhľadávať a identifikovať nástroje a výnosy alebo majetok, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom rozhodnutia o odškodnení alebo navrátení majetku obeť, aspoň vtedy, ak úrady pre vyhľadávanie majetku konajú v cezhraničných prípadoch podľa článku 5 ods. 2 písm. b) a ak rozhodnutie vydal súd s právomocou v trestných veciach v inom členskom štáte v priebehu trestného konania.

4. Ak má obeť nárok na vrátenie majetku, ktorý je alebo sa môže stať predmetom opatrenia na konfiškáciu podľa tejto smernice, členské štáty prijímú potrebné opatrenia na navrátenie dotknutého majetku obeti za podmienok stanovených v článku 15 smernice 2012/29/EÚ.
5. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby výkonom opatrení na konfiškáciu stanovených v tejto smernici neboli dotknuté práva obetí na získanie odškodnenia. Členské štáty sa môžu rozhodnúť obmedziť takéto opatrenia na situácie, v ktorých zákonne nadobudnutý majetok páchatel'a nepostačuje na pokrytie celkovej výšky odškodnenia.

Článok 19

Ďalšie použitie skonfiškovaného majetku

1. Členské štáty sa nabádajú, aby prijali potrebné opatrenia s cieľom umožniť využitie skonfiškovaného majetku vo verejnom záujme alebo na sociálne účely.
2. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatniteľné medzinárodné právo, môžu členské štáty použiť nástroje, výnosy alebo majetok skonfiškované v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v smernici (EÚ) 2024/...⁺ na príspevky do mechanizmov na podporu tretích krajín postihnutých situáciami, v reakcii na ktoré boli prijaté reštriktívne opatrenia Únie, najmä v prípadoch útočnej vojny. Komisia môže poskytnúť usmernenia o dojednaniach pre takéto príspevky.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 59/23 (2022/0398(COD)).

Kapitola IV

Správa

Článok 20

Správa majetku a plánovanie

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie efektívnej správy subjektov, ako sú napríklad podniky, ktoré sa majú zachovať s predpokladom nepretržitého pokračovania činnosti.
2. Členské štáty sa nabádajú, aby prijali vhodné opatrenia s cieľom zabrániť tomu, aby bol majetok počas toho, keď sa s ním nakladá na základe príkazu na konfiškáciu, nadobudnutý osobami odsúdenými v trestnom konaní, v ktorom bol zaistený.
3. Členské štáty zabezpečia efektívnu správu zaisteného a skonfiškovaného majetku, až kým sa s ním nenaloží na základe konečného príkazu na konfiškáciu.
4. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak je to odôvodnené povahou majetku, príslušné orgány, ktoré sú zodpovedné za správu zaisteného majetku, posúdili konkrétne okolnosti majetku, ktorý sa môže stať predmetom príkazu na konfiškáciu, s cieľom minimalizovať odhadované náklady na jeho správu a zachovať hodnotu takéhoto majetku až do nakladania s ním. Takéto posúdenie sa vykoná pri príprave príkazu na zaistenie, najneskôr však bez zbytočného odkladu po jeho vykonaní.

5. Členské štáty môžu vyžadovať, aby náklady na správu zaisteného majetku aspoň čiastočne niesol konečný užívateľ výhod.

Článok 21

Predaj zaisteného majetku

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa majetok, ktorý je predmetom príkazu na zaistenie mohol pred vydaním konečného príkazu na konfiškáciu previesť alebo predať v prípade jednej alebo viacerých z týchto okolností:
- a) majetok, ktorý je predmetom zaistenia, podlieha skaze alebo sa rýchlo znehodnocuje;
 - b) náklady na skladovanie alebo údržbu majetku sú neprimerané jeho trhovej hodnote;
 - c) správa majetku si vyžaduje osobitné podmienky a odborné znalosti, ktoré nie sú ľahko dostupné.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa záujmy dotknutej osoby zohľadnili pri vydávaní príkazu na predaj zaisteného majetku, a to vrátane toho, či je majetok, ktorý sa má predať, ľahko nahraditeľný. S výnimkou prípadov, keď je dotknutá osoba na úteku alebo nemožno zistiť, kde sa zdržiava, členské štáty zabezpečia, aby sa s výnimkou naliehavých prípadov dotknutej osobe poskytla pred predajom možnosť byť vypočutá. Dotknutá osoba musí mať možnosť požiadať o predaj majetku.

3. Príjmy z predaja zaisteného majetku sa zabezpečia dovtedy, kým sa nedospeje k súdnemu rozhodnutiu o konfiškácii.

Článok 22

Úrady pre správu majetku

1. Každý členský štát zriadi alebo určí aspoň jeden príslušný orgán, ktorý bude fungovať ako úrad pre správu majetku na účely správy zaisteného a skonfiškovaného majetku dovtedy, kým sa s dotknutým majetkom nenaloží na základe konečného príkazu na konfiškáciu.
2. Úrady pre správu majetku majú tieto úlohy:
 - a) zabezpečiť efektívnu správu zaisteného a skonfiškovaného majetku, a to buď priamo spravovaním zaisteného a skonfiškovaného majetku, alebo poskytovaním podpory a odborných znalostí iným príslušným orgánom zodpovedným za správu zaisteného a skonfiškovaného majetku a plánovanie v súlade s článkom 20 ods. 4;
 - b) spolupracovať s inými príslušnými orgánmi zodpovednými za vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie a konfiškáciu majetku podľa tejto smernice;
 - c) spolupracovať s inými príslušnými orgánmi zodpovednými za správu zaisteného a skonfiškovaného majetku v cezhraničných prípadoch.

Kapitola V

Záruky

Článok 23

Povinnosť informovať dotknuté osoby

Členské štáty zabezpečia, aby sa príkazy na zaistenie uvedené v článku 11, príkazy na konfiškáciu uvedené v článkoch 12 až 16 a príkazy na predaj uvedené v článku 21 bez zbytočného odkladu oznámili dotknutej osobe. V takýchto príkazoch sa uvedú dôvody opatrenia, ako aj práva a právne prostriedky nápravy, ktoré má táto dotknutá osoba k dispozícii podľa článku 24. Členské štáty môžu pre príslušné orgány stanoviť právo odložiť oznámenie príkazov na zaistenie dotknutej osobe, pokiaľ je to potrebné na to, aby sa zabránilo ohrozeniu vyšetrovania trestného činu.

Článok 24

Právne prostriedky nápravy

1. Členské štáty zabezpečia, aby osoby dotknuté príkazmi na zaistenie podľa článku 11 a príkazmi na konfiškáciu podľa článkov 12 až 16 mali na účely ochrany svojich práv právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý súdny proces.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bolo dotknutým osobám, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami alebo osobám, ktoré sú dotknuté konfiškáciou podľa článku 16, zaručené právo na obhajobu vrátane práva na prístup k spisu, právo na vypočutie v právnych a skutkových otázkach a v relevantných prípadoch právo na tlmočenie a preklad.

Členské štáty môžu stanoviť, že práva uvedené v prvom pododseku majú aj iné dotknuté osoby. Členské štáty stanovujú, že takéto iné dotknuté osoby majú právo na prístup k spisu a právo na vypočutie v právnych a skutkových otázkach, ako aj akékoľvek iné procesné práva, ktoré sú potrebné na účinné uplatnenie ich práva na účinný prostriedok nápravy. Právo na prístup k spisu sa môže obmedziť na dokumenty týkajúce sa opatrenia na zaistenie alebo konfiškáciu za predpokladu, že dotknuté osoby majú prístup k dokumentom potrebným na uplatnenie svojho práva na účinný prostriedok nápravy.

3. Členské štáty zaistia osobe, ktorej majetok je dotknutý, účinnú možnosť napadnúť príkaz na zaistenie podľa článku 11 na súde v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve. Ak príkaz na zaistenie vydal iný príslušný orgán ako justičný orgán, vo vnútroštátnom práve sa môže stanoviť, že takýto príkaz sa najprv predloží na overenie alebo preskúmanie justičnému orgánu pred tým, ako ho možno napadnúť na súde.
4. Ak je podozrivá alebo obvinená osoba na úteku, členské štáty prijímajú všetky primerané kroky na zabezpečenie účinnej možnosti uplatniť právo napadnúť príkaz na konfiškáciu a vyžadujú, aby bola dotknutá osoba predvolaná na konanie o konfiškácii alebo aby sa vynaložilo primerané úsilie na to, aby sa o takomto konaní dozvedela.

5. Členské štáty zaistia osobe, ktorej majetok je dotknutý, účinnú možnosť napadnúť príkaz na konfiškáciu podľa článkov 12 až 16 vrátane relevantných okolností prípadu a dostupných dôkazov, na ktorých sa zistenia zakladajú, na súde v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.
6. Členské štáty zaistia dotknutej osobe účinnú možnosť napadnúť príkaz na predaj zaisteného majetku podľa článku 21 a priznajú jej všetky procesné práva na uplatnenie jej práva na účinný prostriedok nápravy. Členské štáty stanovujú možnosť, aby súd mohol pozastaviť účinky takéhoto príkazu na predaj, ak by sa inak dotknutej osobe spôsobila nenapraviteľná ujma.
7. Tretie osoby majú právo domáhať sa titulu vlastníckeho alebo iného majetkového práva, a to aj v prípadoch uvedených v článku 13.
8. Osoby dotknuté opatreniami stanovenými v tejto smernici majú právo na prístup k obhajcovi počas celého konania o zaistení a konfiškácii. Dotknuté osoby musia byť o tomto práve poučené.

Kapitola VI

Strategický rámec na vymáhanie majetku

Článok 25

Národná stratégia vymáhania majetku

1. Členské štáty do ... [šiestich mesiacov po uplynutí lehoty na transpozíciu tejto smernice] prijímú národnú stratégiu vymáhania majetku, ktorú aktualizujú v pravidelných intervaloch v trvaní najviac päť rokov.
2. Stratégia uvedená v odseku 1 obsahuje:
 - a) prvky týkajúce sa priorít vnútroštátnej politiky v tejto oblasti a ciele a opatrenia na ich dosiahnutie;
 - b) úlohy a povinnosti príslušných orgánov vrátane mechanizmov koordinácie a spolupráce medzi nimi;
 - c) zdroje;
 - d) odbornú prípravu;
 - e) opatrenia, ktoré sa majú v relevantných prípadoch prijať v súvislosti s využívaním skonfiškovaného majetku vo verejnom záujme alebo na sociálne účely;

- f) činnosti, ktoré sa majú vykonať v oblasti spolupráce s tretími krajinami;
 - g) opatrenia umožňujúce pravidelné hodnotenie výsledkov.
3. Členské štáty oznámia Komisii svoje stratégie a všetky ich aktualizácie do troch mesiacov od ich prijatia.

Článok 26

Zdroje

Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku a úrady pre správu majetku, ktoré vykonávajú úlohy podľa tejto smernice, mali primerane kvalifikovaný personál a primerané finančné, technické a technologické zdroje potrebné na účinné plnenie svojich funkcií súvisiacich s vykonávaním tejto smernice. Bez toho, aby bola dotknutá nezávislosť súdnictva a rozdiely v organizácii justičných orgánov v rámci Únie, členské štáty zabezpečia, aby mali zamestnanci zapojení do identifikácie, vyhľadávania, vymáhania a konfiškácie majetku k dispozícii špecializovanú odbornú prípravu a výmenu najlepších postupov.

Článok 27

Efektívna správa zaisteného a skonfiškovaného majetku

1. Na účely správy zaisteného a skonfiškovaného majetku členské štáty zabezpečia, aby úrady pre správu majetku a v relevantných prípadoch úrady pre vyhľadávanie majetku a iné príslušné orgány vykonávajúce úlohy podľa tejto smernice mali možnosť rýchlo získať informácie o zaistenom a skonfiškovanom majetku, ktorý sa má spravovať podľa tejto smernice. Na tento účel zriadia členské štáty účinné nástroje správy zaisteného a skonfiškovaného majetku, ako napríklad jeden ústredný register alebo iné registre majetku zaisteného a skonfiškovaného podľa tejto smernice.
2. Na účely odseku 1 členské štáty zaistia, aby bolo možné získať informácie týkajúce sa:
 - a) majetku, ktorý je predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu a ktorý sa má spravovať podľa článku 20 ods. 3, až kým sa s ním nenaloží na základe konečného príkazu na konfiškáciu, vrátane podrobných údajov, ktoré umožňujú identifikáciu majetku;
 - b) v relevantných prípadoch odhadovanej alebo skutočnej hodnoty majetku v čase zaistenia, konfiškácie a nakladania s majetkom;

- c) vlastníka majetku vrátane konečného užívateľa výhod, ak sú takéto informácie k dispozícii;
 - d) referenčného čísla vnútroštátneho spisu konania týkajúceho sa majetku.
3. Ak členské štáty zriadia register zaisteného a skonfiškovaného majetku podľa odseku 1, zabezpečia, aby orgány, ktoré majú prístup do registra, mohli vyhľadávať a získavať informácie o názve orgánu, ktorý zapisuje informácie do registra a o jedinečnom používateľskom identifikátore úradníka, ktorý vložil informácie do registra.
4. Ak členské štáty zriadia register zaisteného a skonfiškovaného majetku podľa odseku 1 tohto článku, zabezpečia, aby sa informácie uvedené v odseku 2 tohto článku uchovávali len tak dlho, ako je to potrebné na účely vedenia záznamov a prehľadu o zaistenom, skonfiškovanom alebo spravovanom majetku, a neuchovávajú sa dlhšie ako po tom, ako sa s nimi naloží, alebo na účely poskytnutia ročnej štatistiky, ako sa uvádza v článku 28.
5. Ak členské štáty zriadia register zaisteného a skonfiškovaného majetku podľa odseku 1, zabezpečia, aby všetky osobné údaje uchovávané v registri boli prístupné a aby sa používali na účely zaistenia, konfiškácie a správy nástrojov, výnosov alebo majetku, ktorý je alebo sa môže stať predmetom príkazu na konfiškáciu, v súlade s uplatniteľnými pravidlami ochrany údajov.

6. Ak členské štáty zriadia register zaisteného a skonfiškovaného majetku podľa odseku 1, zabezpečia zavedenie primeraných technických a organizačných opatrení na zaistenie bezpečnosti údajov obsiahnutých v registroch zaisteného a skonfiškovaného majetku a určia príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za správu registrov a za plnenie úloh prevádzkovateľa v zmysle platných predpisov o ochrane údajov.

Článok 28

Štatistiky

Členské štáty od príslušných orgánov pravidelne zbierajú a uchovávajú komplexné štatistické údaje na účely preskúmania účinnosti svojich systémov konfiškácie. Zozbierané štatistické údaje sa Komisii zasielajú každoročne do 31. decembra nasledujúceho roka a obsahujú:

- a) počet vykonaných príkazov na zaistenie;
- b) počet vykonaných príkazov na konfiškáciu;
- c) odhadovanú hodnotu zaisteného majetku v čase zaistenia na účely možnej následnej konfiškácie;
- d) odhadovanú hodnotu vymoženého majetku v čase konfiškácie;
- e) počet žiadostí o vykonanie príkazov na zaistenie v inom členskom štáte;

- f) počet žiadostí o vykonanie príkazov na konfiškáciu v inom členskom štáte;
- g) hodnotu alebo odhadovanú hodnotu majetku vymoženého na základe výkonu v inom členskom štáte;
- h) hodnotu skonfiškovaného majetku v porovnaní s jeho hodnotou v čase zaistenia, ak je tento údaj dostupný na ústrednej úrovni;
- i) rozčlenenie číselných údajov a hodnôt súvisiacich s písmenami b) a d) podľa druhu konfiškácie, ak je tento údaj dostupný na ústrednej úrovni;
- j) počet predajov zaisteného majetku, ak je tento údaj dostupný na ústrednej úrovni;
- k) hodnota majetku určeného na opätovné použitie na sociálne účely.

Kapitola VII

Spolupráca

Článok 29

Sieť spolupráce v oblasti vyhľadávania a konfiškácie majetku

1. Komisia zriadi sieť spolupráce v oblasti vymáhania a konfiškácie majetku s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku a úradmi pre správu majetku a s Europolom v súvislosti s vykonávaním tejto smernice a s cieľom poskytovať Komisii poradenstvo a umožniť výmenu najlepších postupov v súvislosti s vykonávaním tejto smernice.
2. Komisia môže prizvať na zasadnutia siete uvedenej v odseku 1 zástupcov Eurojustu, Európskej prokuratúry a v príslušných prípadoch Úradu pre boj proti praniu špinavých peňazí.

Článok 30

Spolupráca s orgánmi a agentúrami Únie

1. Úrady členských štátov pre vyhľadávanie majetku v rámci svojich právomocí a v súlade s uplatniteľným právnym rámcom úzko spolupracujú s Európskou prokuratúrou s cieľom uľahčiť identifikáciu nástrojov, výnosov alebo majetku, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu, v konaniach v trestných veciach týkajúcich sa trestných činov patriacich do právomoci Európskej prokuratúry.

2. Úrady pre vyhľadávanie majetku a úrady pre správu majetku spolupracujú s Europolom a Eurojustom vo svojich oblastiach pôsobnosti na účely uľahčenia identifikácie nástrojov, výnosov alebo majetku, ktoré sú alebo sa môžu stať predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu vydaného príslušným orgánom v priebehu konania v trestných veciach na uľahčenie správy zaisteného alebo skonfiškovaného majetku.

Článok 31

Spolupráca s tretími krajinami

1. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku na účely plnenia úloh podľa článku 5 v čo najväčšej možnej miere spolupracovali so svojimi partnermi v tretích krajinách v súlade s existujúcim medzinárodnoprávnym rámcom a v súlade s uplatniteľným právnym rámcom na ochranu údajov.
2. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre správu majetku na účely plnenia úloh podľa článku 22 v čo najväčšej možnej miere spolupracovali so svojimi partnermi v tretích krajinách v súlade s existujúcim medzinárodnoprávnym rámcom a v súlade s uplatniteľným právnym rámcom na ochranu údajov.

Kapitola VIII

Záverečné ustanovenia

Článok 32

Určené príslušné orgány a kontaktné miesta

1. Členské štáty informujú Komisiu o orgáne alebo orgánoch určených na plnenie úloh podľa článkov 5 a 22.
2. Členské štáty určia najviac dve kontaktné miesta na uľahčenie spolupráce medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku v cezhraničných prípadoch a najviac dve kontaktné miesta na uľahčenie spolupráce medzi úradmi pre správu majetku. Tieto kontaktné miesta samotné nemusia byť poverené úlohami podľa článkov 5 alebo 22.
3. Členské štáty do ... [6 mesiacov po uplynutí lehoty na transpozíciu tejto smernice] oznámia Komisii príslušný orgán alebo orgány uvedené v odseku 1 a v relevantných prípadoch aj kontaktné miesta uvedené v odseku 2.
4. Komisia do ... [6 mesiacov po uplynutí lehoty na transpozíciu tejto smernice] zriadi online register, v ktorom sa uvedú všetky príslušné orgány a určené kontaktné miesta pre každý príslušný orgán. Komisia na svojom webovom sídle uverejní zoznam orgánov uvedených v odseku 1 a pravidelne ho aktualizuje.

Článok 33
Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do ... [dátum nadobudnutia účinnosti + 30 mesiacov]. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 34
Podávanie správ

1. Komisia do ... [dva roky po uplynutí lehoty na transpozíciu tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi vykonávanie tejto smernice.

2. Komisia do ... [päť rokov po uplynutí lehoty na transpozíciu tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu hodnotiacu túto smernicu. Komisia zohľadní informácie poskytnuté členskými štátmi a všetky ďalšie relevantné informácie súvisiace s transpozíciou a vykonávaním tejto smernice. Komisia na základe tohto hodnotenia rozhodne o vhodných následných opatreniach, v prípade potreby aj o legislatívnom návrhu.

Článok 35

Vzťah k iným právnym nástrojom

Touto smernicou nie je dotknutá smernica (EÚ) 2019/1153.

Článok 36

Nahradenie jednotnej akcie 98/699/SVV, rámcových rozhodnutí 2001/500/SVV a 2005/212/SVV, rozhodnutia 2007/845/SVV a smernice 2014/42/EÚ

1. Jednotná akcia 98/699/SVV, rámcové rozhodnutia 2001/500/SVV a 2005/212/SVV, rozhodnutie 2007/845/SVV a smernica 2014/42/EÚ sa vo vzťahu k tým členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, nahrádzajú bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týchto členských štátov týkajúce sa dátumu transpozície týchto nástrojov do vnútroštátneho práva.

2. Pokiaľ ide o členské štáty viazané touto smernicou, odkazy na nástroje uvedené v odseku 1 sa považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 37

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 38

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament
predsedníčka

Za Radu
predseda/predsedníčka